

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாகுரவே நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாதாய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

தத்த்வபோதிநீ

(தத்துவபோதிநீ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கரா சாரியர் சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கிரந்தம் செய்து வெளியிட்டார். அதற்கு பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்துவம் என்று பெயர். அதில் 16, 17, 18 பக்கங்களில் ஒரு ப்ரஸங்கத்தைக் கொண்டுவிட்டுக்கொண்டு, ஒரு விஷயம் எழுதியிருக்கிறார். அதாவது நயினாராச்சான்பிள்ளை என்கிற ஆசாரியராலே செய்யப்பட்ட த்வயார்த்தவிவரணபரமான ஓர் க்ரந்தத்தில் "இப்பதத்தில் த்விவசனம் ஸத்விதீயமிவ்வுபாயமென்கிற ஸாரஸ வசநத்தைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளும் கூடி உபாயம் என்னில் சரணங்களிரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும். இவ்விருவரும் ஸம்ப்ரதாநரென்னில் அவளும் தனியே உபாயமாய் அவனும் தனியே உபாயமாய் விசிஷ்டமுபாய

மென்னும் ர்த்தை ரோதிக்கும். ஆகையாலே அவளுக்குப் புருஷகாரபாவமும் அவனுக்கு உபாயபாவமும் வ்யவஸ்தித மாயேயிருக்கும்” என்று வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் அர்த்தத்தைத்தான் ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் த்வயாதிகாரத்தில்

ஊா ாவிதி நிஜெபுஶ வந்தீமெ ஶிஷ்டு ப்ாயக
ஊதி ஊமெஜ்ஶிஃம் ஷுாகது ஸ்ரீஊவுவிரோய த
ஶவுஊாவா தம் ஷுாவும் வெஶிஷ்டும் ஷுயஊஜு தழ
விஶெஷ்யவாணஷிகூம் ந ஷி ப்ாயிதாஊஹுதி
ஊாணாநிதி வகுவ்யூதி யவு ஷுவ ஜிதழ
ஹுடுஜெஜூாவஹாஸ்யும் ததுதிஷுாயா நுதொாஜய க
ந ஊஜாஜி ஊவந்தீகெ ஊஷிதீயொகிஊாஹஊ
தயாஜுதுவாாஜுஶு ஊஶிடுத ஶாாஊாஹஊழ

என்கிற சுலோகங்களாலே தூஷித்திருக்கிருர். ஆனால் க்ரந்த காரருடைய அபிப்ராயத்தைச் சரியாக அறியாமல் த்வயத்தில் பிரா' டிக்குமுபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீமந்நாராயண ஊாணாநு என்றிப்படி பகுவசனந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று க்ரந்தகாரர் அபிப்பிராயப்பட்டதாக' கருதி தூஷித் திருக்கிருர். 'ரந்தத்திற்கு அப்படி அபிப்ராயமன்று. பிராட் டி 'குமுபாயத் வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீநாராயணஊாணாநு' ' றிருக்கவேண்டுமென்றே அபிப்பிராயம். சில ஆசாரியர் ள ' ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம் ” என்று ஏகவசனந்தமாகவிருந்தா லும் ஜாத்யேகவசனந்தமாகக் கொண்டு நாலு சரணங்களைக் கொள்ளலாமாகையாலே பிராட்டிக்கும் உபாயத்வம் அங்கீகரிக் கலாம் என்று அபிப்ராயப்பட்டார்கள். ஒருவரும் பிராட்டிக்கு முபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ' ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ' என் றிருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படவில்லை. ஆ கயால் இப்படி தூஷித்தது சரியன்று என்பதே.

சில வருஷங்கள் கழித்து மறுபடியும் மற்றொரு க்ரந்தம் செய்து வெளியிட்டார். அக்கிரந்தத்திற்கு “ரக்ஷாவிலோசன பா பிர ாசிகை” என்று பெயர். அக் 'ரந்தத்திலும் 9 10,11, 12 பக் ' ளில் அதே விஷயத்தை எழுதியிருக்கிருர். தேசி

ட க்ரந் களில் தம்மு டைய பூர்வாசாரியர் ள் ஸூக்தி விஷயம ச் சொல்லியிருக்கும் தூஷண க ' முழுது ய ந ூ உ நிவாஹ ந ளேயொழிய ஒரு தூஷணமா து சரி யானதன்று. அதற்கு ஒன்றை உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு முன்குறித்த விஷயத்தையே யெழுதி யிருக்கிறார்........ மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்குள் ஒன்றான த்வயத் தினுடைய முதல் வாக்யத்தில் முதற்பதத்தில் இருக்கும் த்வி ச த் த வியா 'யானி 'கும் பூர் ாசார்யர்கள் ஒரே மு மாக த்விவசனத்தாலே உபாயபூர்த்தி ெ ால்லப்படுகிறது என்று ஸாதிக்கிறார்கள். அப்படியே பிள்ளை லோகாசார்யரும் முமுக்ஷுப் படி என்கிற க்ரந்தத்தில சரணெ என்கிற வித்தாலே உபாய பூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது என்று ஸாதி 'கிறார். இதற்கு வியா ' யானம் செய்கிற மண ாளமா முனி ' 'த்வி ச ம இர ' டு 'கு மேல் மற்றொன்று புகுர ஸஹியா மயாலே ஸஹாயாந்தர நிர பேக்ஷமான உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென் க்' என்று ாதித் திருக்கிறார்......... இதற்குத் தாத்பர்யமா து லோ த்தில் ஏ வசனம் ஏ த் த்தைப்போலே பகுத்வத் தயும சிலவழி ளாலே சொல்லச்ச 'தியு டையது. அப்படியே பகுவ மும் பகுத்வத் தைப்போலே ஏ த்வத் தயும் சில ழி ளாலே சொல்ல ச ' தி யுடையது. த்விவசனமோவென்றால் அப்படிப்பட்டதன்று. எந்த ாலத்திலும் எந்த விதத்தாலும் த்வித்வமென்கிற ஸங்கி யையோடு கூடின வஸ்துக்களையே சொல்லும். இது சாஸ்திரம போகும்வழி. இந்த அர்த்தத் தத் தான் நயினாராச்சா ' பிள்ளை தம்மு டைய க்ரந்தத்தில் இன்னு ' விசதமா ஸாதித்தி ரு 'கிறார் என்றி முதலிய விஷயங் ' இர ' டாவது க்ரந் தத்தில் உள்ளன. ஆக இரண்டு க்ரந்த ளாலும் ஆச்சான் பிள்ளை க்ரந்தத்திற்கு பிராட்டி 'கு உபாயத் ம் விவ ிதமாகில் த் யத்தில் ஸ்ரீநாராயண சரணௌ 'என்றிரு ' ே ' டும்என்றே அபிப்பிராயம. 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்று இரு ' வேண்டுமெ ' கிற அபிப்பிராயம் அடியோடு கிடையாது எ ' று அண்ணங்கராசாரியர் தீர்மானித்ததாக ற்பட்டது.

இ விடத்தில் மத்தியஸதரா ப ' டிதர்கள் எல்லோ ர யும மு ' எடுத்து 'காட்டிய மண ாளமாமுனி ளின் ஸூ 'தி யையும் அதற்கு அ ாசாரியர் அபிப்பிராயம ர்ணித்

தையும் அ ரெடுத்துக்காட்டிய ஆச்சான் பிள்ளை ஸூக்தியை யும் அதற்கு அவரபிப்பிராயம் வர்ணித்ததையும் நன்ருக மன தில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் மேல் சொல்லப்போகிற விஷயங்களை ஸாவதானமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவும் வணக்கத்து ன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேரும்.

இந்த விஷயத்தில் அண்ணங்கராசாரியர் தீர்மானித்தது அடியோடு பொருந்தாது. இவர் தீர்மானித்த அர்த்தத்தை இவ ரெடுத்துக்காட்டிய ஸூக்திகளிரண்டும் ஒருகாலும் சொல்லா. அந்த ஸூக்திகளுக்கு பிராட்டிக்கு உபாயத்வம் விவக்ஷித மாகில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்றே இருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்பர்யம்தான் பொருந்துமென்றும், ஆ வே ஸ்ரீ தேசி ன் நான்கு சுலோகங்களாலே அதைத்தூஷித்தது மிகவும் பொருத்தமுடையதே என்றும் நிரூபிப்பதற்காக தர்க்கார்ணவம் பண்டிதரத்னம் தர்க்கசிரோமணி, உத்தமூர் ஸ்ரீ-உப-வீரராகவா சாரியார் இப்பொழுது ஒரு க்ரந்தம் செய்து வெளியி டிருக்கி ருர். அதற்கு 'வசனக்ருத்ய விமர்சம்' என்று பெயர். அக் க்ரந் தம் 22 பக்கங்களடங்கியது. அதற்குக் கண்டனம் என்று ண்ணி அண்ணங்கராசாரியர் ஒரு க்ரந்தம் செய்து இப்பொழுது வெளி யிட்டிருக்கிருர். இதற்கு 'ஸதாசார்ய ஸூக்தி ரக்ஷை' என்று பெயர். இந்த க்ரந்தம் மு வுரை உள்பட 72-பக்கங்களடங்கியது. இந்தக் ரந்தத்தில் எழுதியிரு கும் விஷயங்கள் முழுதும் பொ ருத்தமற்றவை ள் என்று நிரூபிப்பதற்காக நாம் இக்க்ரந்தத்தை எழுதுகிறேரும். இது ப்ரதிஜ்ஞாமாத்திரமென்று மத்தியஸ்தா ள் நினைக் வேண்டாம். ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் நன்ருக ஊன் றிப்பார்க்கில் உண்மை விளங்கும்.

நாம இதுவரையில் இவர் க்ரந்தங்களில் ஒன்றுக் ாவது கண்டனம் எழுதினதில்லை. இனி எழுதப்போவதுமில்லை, இ க்ரந்தமொன்றுக்கே இப்பொழுது கண்டனம் எழுதப் புகுந் தோம். இதற்குக் ாரண ் யாதெனில், முதலாக வெளிவந்த இவர் க்ரந்தத் த ாம் பார்த்ததும் இவர் க்ரந்தம் முழுதும் இவ்வித மா த்தானிரு கும் என்று நமக்குண்டான நிச்சயமும், நாலும் இர டு கூடினுல் ஆறு என்று ஒருவன் சொன்னல் ஏழென்று ஸாதிப்பதற்கு மற்றெரு ன் எவ்வளவு க்ரந்தமெழுதினலும் அது எப்படி அவனுக்கு சக்யமாகாதோ, அப்படி ய இவர் முன்

காட்டிய இரண்டு க்ரந்தங்களிலும் இப்போது வெளியிட்ட ரக்ஷா க்ரந்தத்திலும் சொல்லிய விஷயங்கள் ஸாதுக்களென்று ஸாதிப்பது அடியோடு சக்யமாகாது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் இனி க்ரந்தமெழுதுவது அனுவச்யகமேயென்கிற நினைவும், இந்த ஒரு க்ரந்தத்தினுடைய உண்மையான ரீதி வெளியானால் முன்பின் க்ரந்தங்களின் ரீதியும் நன்றாக வெளியாகும். இக்ரந்தமொன்றிலேயே அவசியம் நிரூபணீயங்களான வெகு விஷயங்கள் உள்ளன. அவர் க்ரந்தங்களுக்குள் இதொன்றே முக்கியமானது என்று நம்முடைய தீர்மானமும். இவ்விதமாகவே அவரும் ஒரு ஸமயம் ஏதாவது ஒன்று எழுதிவிடலாம். ஆனதுபற்றியே நாம் அவருடைய பூத பவிஷ்யத்வர்த்தமான க்ரந்தங்களையும், நம்முடைய இக்ரந்தத்தையும் ஒரே ஸமயத்தில் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் குறிப்பிடப்போகிற அவர் க்ரந்தங்களுடைய அந்தந்த பக்கங்களில் ஸாவதானமாகப் பார்த்து உண்மையையறிய வேண்டுமென்று மத்தியஸ்த பண்டிதர்களை அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கிறோம். இனி விஷயங்களை விசாரிக்கத் தொடங்குவோம்.

ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் முகவுரை முதல் பக்கத்தில் "வீராரகவாசாரியர் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸித்தாந்தம் இன்னது என்பதை ஸ்பஷ்டமாக நிரூபித்துக் காட்டவில்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஸரியல்ல— வீரராகவாசாரியர், வசனக்ருத்யவிமர்சம் என்கிற தம்முடைய க்ரந்தத்தில் 10, 11-பக்கங்களில் "அவளுக்கும் அவனுக்குப்போல் சரணவரணக்ரியாஸம்பந்தம் கிடையாது. அப்படியாகில் சரணஸம்பந்தம் ஸ்ரீக்குச் சொல்ல வேண்டும். ஆக விசேஷ்ய சரணத்வித்வத்தையே இது சொல்லுகிறது என்பது அநுபபந்நம். ஏவஞ்ச ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்று பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணுமென்கிற ஆக்ஷேபத்த மூன்றாவது காரிகையால் பரிஹரிக்கிறார்" என்கிற அவதாரிகையாலும், விசேஷணத்திலும் க்ரியாந்வயஸம்பந்த ஹேது வசநாய ஸம்பந்தம் வாக்யஸ்வாரஸ்யஸித்தம், இதற்கு விசேஷபாத ப்ரமாதம்போது இதை அழிக்கலாகாது........... ஆக சரணவரணவிஷயத்வம் பிராட்டிக்குமுண்டு......... ஆகையால் ஸ்ரீசரணத்தையும் சரணமாகப் பற்றுவது மந்த்ரதாத்பர்ய

விஷயம்தான் " என்கிற மேல்வாக்யங்களாலும ஸ்ரீ தேசிகனுடைய காரிகாவியாக்யானப்ரகரணத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே பிராட்டிக்கும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷார்த்தமாக சரணவரணகர்மத்வமான உபாயத்வமுண்டென்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள்ளத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

இதற்குமேல் முகவுரையில் "வீரராகவாசாரியர் விமர்சத்தில் 21 வது பக்கத்தில் பிராட்டியின் உபாயத்துவத் தப்பற்றி ஸ்ரீதேசிகன் ஒன்றும் ஸாதிக்கவில்லை. ஸ்ரீக்கு விசேஷணத்வத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டால் பிறகு யதாப்ரமணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய்நிற்குமென்பதை அவரர்களே தெரிந்துகொள்ளட்டுமென்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள்ளம் என்று எழுதியிருக்கிறார். இவர் அபிப்பிராயப்படிக்கு ஸ்ரீயின் உபாயத்வம் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறதென்றே விளங்குகிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விமர்சத்தில் 21-வது பக்கத்திலோ "ஆகையால் பிராட்டிக்கு அசக்திக்குக் காரணம் யாதொன்றும இல்லையாகையாலும் பகவானுக்குப்போலே ஸ்வீகாரஸங்கல்பாதிகளுக்குத் தடை சொல்ல யாதொரு ப்ரமாணமும் இல்லையாகையாலும் அஸங்கோசேந இருவருக்கும் துல்யோபாயத்வமுண்டென்பது மற்றொரு பக்ஷம். ஸ்ரீதேசிகனும் ஸர்வபூர்வாசார்ய ஸம்மதமான விசேஷணத்வத்த 'சரணௌ' என்கிற த்விவசநத்தைக் கொண்டு தள்ளுகிறவர்களுடைய பக்ஷத்தை நிராஸம் செய்து, சரணசப்தார்த்தசோதனமும் செய்துவிட்டால் பிறகு யதாப்ரமாணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய் நிற்குமென்பதை எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாமென்று அப்பக்ஷத்தை விரிவாக நிராகரித்தருளினார்" என்கிற வாக்யங்கள் உள்ளன. இதில் மற்றொரு பக்ஷமென்பது யாருடைய பக்ஷம்? அப்பக்ஷத்தில் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் என்ன அர்த்தஸ்திதி ஏற்படுகிறது? எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாமென்பதற்கு எதை எவ்விதமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று அர்த்தம்? அவரவர்களென்று எங்கேயிருக்கிறது? எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று சொன்னால் உபாயத்வத்திற்கு ஊசலாடுதல் எப்படி ஏற்படுகிறது? ஆக இப்படி அநுவதித்தது அடியோடு பிசகு பொய்யுமாம்.

இரண்டாவது பக்கத்தில் "வீரராகவாசாரியர் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் 'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்றே இருக்கவேண்டுமென்று ஆச்சான்பிள்ளையின் அபிப்ராயமென்று ஸ்தாபிப்பதில் பெருமுயற்சி செய்யவில்லை" என்று எழுதியிருக்கிறார். பூர்வபக்ஷிகளை வெகுவிதமாக தூஷித்தால்தான் பெருமுயற்சி செய்ததாகுமென்பது இவர் அபிப்பிராயம்போலும். விருதாவான தூஷணுதிகளால் விஷயம் வாராது என்கிற உண்மையை யறிந்த வீரராகவாசாரியர் சிறிதும் தூஷணம் செய்யாமல் விஷயத்தை மாத்திரம் மிகவும் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

விமர்சக்ரந்தத்தில் 5 வது பக்கத்தில் "இவ்விடத்தில் இப்பதமென்பதாலே 'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்கிற பதத்தை க்ரஹித்திருக்கிறார் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. இங்கு த்விவசனம் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வ வ்யவச்சேதகம் என்று சொல்லுகிறார் என்பதும் நிர்விவாதம்" என்றும், 8 வது பக்கத்தில் "அவர் கருத்தாவது விசிஷ்டஸ்தலமான இவ்விடத்தில் விசேஷணத்திலும் க்ரியாந்வயம் விவக்ஷிதமாய் பிராட்டியுமுபாயமென்னில் அப்போது சரணசப்தார்த்தத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே ஸ்ரீக்கும் அந்வயம் சொல்லவேண்டும். ஆக இருவருடைய சரணங்களும் சேர்ந்து நாலாகையாலே த்விவசநம் அஸங்கதமாகிறது என்று" என்றும், 12-வது பக்கத்தில் "இவ்வளவால் 'ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ' என்று ஆபாதனமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு அபிமதமென்பது அவருடைய பிரதம வாக்கியத்தாலேயே ஸ்பஷ்டமென்பதும்" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு "இவ்விடத்தில்............ஸந்தேஹமே இல்லை" என்கிற ஒரு வாக்கியமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்பதே ஆபாத்தியமாக அபிப்ரேதம். வேறுவிதமா ஒரு லும் கொள்ளமுடியாது என்பதைத் திடமாகக் காட்ட ச் தி உ டயதன்றோ? இவ்வாக்கியத்தின் அர்த்தத் த இவரே தம்மு டய ரக்ஷா ரந்தத்தில் 30 வது பக்கத்தில் "ஆச்சான்பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்தியில் இப்பதத்தில் த்விவசனமென்று உப ரமமா கயாலே ஸ்ரீமந் நாராயணசரணௌ' என்கிற பதமே அவருக்கு விவக்ஷிதமாதலால் மதுப் ப அவர் விட்டுவிட்டே

ஆபாதனம் பண்ணுகிருரென்கை சேராது என்று பிறர் எழுது வது அவிம்ருஷ்டரமணீயம்" என்று அநுவதித்திருக்கிருரே? இதைவி' எப்படிச் சொல்லலாம் ?

இதற்குத் தூஷணமாக 'இப்பதத்திலென்று தொடங்கி யுள்ள வாக்யம் வேறு. இரண்டென்னவொண்ணுது நாலென்ன வேணும் என்பதோடுகூடிய வாக்யம் வேறு." என்று அவ்விடத்தி லெழுதியதும் பொருந்தாது. இரண்டென்ன வொண்ணுது என்கிற அம்சத்தைச் சிறிது விசாரிப்போம். எந்த விடத்தில் சரணங்கள் இரண்டென்று சொல்லியிருப்பதை ஆச்சான்பிள்ளை ஒண்ணுது என்று தடுக்கிருர் என்று பராமர்சித்தால் த்வயத்தில் சரணௌ என்று சொல்லியிருப்பதை என்றே விளங்கும். ஸ்ரீ நாராயண சரணௌ என்றுவது நாராயண சரணௌ என்றுவது கேவலம் சரணௌ என்றுவது எங்கேயோ சிலவிடத்தில் இருப்ப தாகக் கருதி அதைத் தடுக்க த்வயவிவரண ப்ரகரணத்தில் ஆச் சான்பிள்ளை ஆரம்பித்தாரென்று சொல்வது ஒருபடியாலும் சக்கியமாகாதன்றே? ஒண்ணுது என்று எங்குள்ளதைத் தடுக் கிருர் என்கிற விசாரமே இங்கு முக்யம். ஆகையால் வ்யாக் காசாரியருக்கு இப்பதத்திலென்கிற பதம் எந்த வாக்யத்திலிருந் தாலென்ன? எப்படிக்கும் இந்த விசாரம் த்வயத்திலிருக்கும் த்விவசன விஷயமென்பதில் ஸந்தேகிக் க் கொஞ்சமும் வழி இல்லையே ?

இங்கு இந்த விஷயம் அறியத்தக்கது "இப்பதத்தில் த்வி வசனம் ஸத்விதீயம் இவ்வுபாயமென்கிற ஸாஹஸ வசனத்தைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளும்கூடி உபாயமென்னில் சரணங் ளிரண்டென்ன ஒண்ணுது. நாலென்ன வேணும்" என்பது ஆச் சான்பிள்ளை ஸூக்தி என்று இவரே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிருர். இந்த வாக்யங்களில் ஒவ்வொரு பதத்தையும் ஊன்றிப்பார்க்க வேண்டும். இப்பதத்திலென்பதற்கு 'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்கிற பதத்தில் என்று அர்த்தமென்பதை இவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிருர். இங்கு த்விவசனம் ஸாஹஸ வசனத்தை எப்படித்தள்ளுகிறது என்பதை விசாரிக்கவேண்டும். பிராட் டிக்கு உபாயத்வத்தில் பர்யவஸிக்கக்கூடியதான சேரச்சொல்லப் பட்ட க்ரியாதிகளையுடையவளாக விருக்கையாகிற விசேஷணத் வத்தைக் கொள்ளில் இத் த்விவசனம் அநுபபன்னமாய்முடியுமா

க்ஷ் இது ஸாஹஸவசனத்தைத் தள்ளுகிறது என்று சொல்லக் கூடும். அநுபபத்தியோ த்விவசனத்திற்கு ஒருகாலும் சொல்ல முடியாது. ஸ்ரீக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் சரணசப்தம் அவளுடைய சரணங்களையும் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அநுபபத்தி சொல்லுகிறதா? அவளுக்கு உபாயத்வமிருந்தாலும் மதுப் இருக்கையாலே சரண சப்தம் நாராயணனுடைய சரணங்களை மாத்திரந்தான் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அநுபபத்தி சொல்லுகிறதா? முதல் பக்ஷத்தில் 'ஸ்ரீநாராயண சரணௌ' என்கிற விடத்தில் போலே 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்கிற விடத்திலும் "ஸ்தநாதீநாம் த்விகாவிஷ்டாஜாதிஃ ப்ராயேண" என்கிற வாமனஸூத்ராதிகள்படியே த்விவசனத்தாலேயே பஹுத்வார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கலாமாகையாலே த்விவசனத்திற்கு அநுபபத்தி சொல்லமுடியாது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் த்விவசனமேயிருக்கவேணுமாகையாலே அடியோடு அநுபபத்தி சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இந்த த்விவசனம் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வத்தை எப்படித் தள்ளும்? அநுபபத்தியில்லாவிடினும் தள்ளுமென்னில் ப்ரபத்யே என்கிற விடத்தில் ஏகவசனமும் உபாயத்வத்தைத் தள்ளலாம். கிம் பஹுநா? நாராயணாய இத்யாதி பதங்களும் தள்ளலாம். அவனும் அவளும் கூடி என்கிற வாக்கியத்திலும் "சரணங்களிரண்டென்னவொண்ணாது நாலென்ன வேணும்" என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? இவ்வாக்யத்தில் இப்பதத்திலென்கிற பதம் வராவிடினும் ஸ்ரீநாராயணர்களுடைய பிரஸ்தாபமிருப்பதாலே "ஸ்ரீநாராயணசரணௌ, ஸ்ரீநாராயணயோஶ்சரணௌ, ஸ்ரியோ நாராயணஸ்ய ச சரணௌ, ஸ்ரீஸஹித நாராயணஸ்ய சரணௌ, ஸ்ரீஸநாராயணசரணௌ" என்கிற ஐந்து ஸ்தலங்களுக்குள் ஒரு ஸ்தலத்தில் பஹுவசநாபத்தி பண்ணப்படுகிறதாக அவசியமொப்புக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளில் முதல் மூன்று ஸ்தலங்களை ஒரு கூறாகவும் கடைசி இரண்டு ஸ்தலங்களை ஒரு கூறாகவும் கொள்ளலாம். முதல் மூன்று ஸ்தலங்களிலோ "ஸ்தநாதிநாம்" என்கிற வாமனஸூத்திரத்தாலும் அதற்கிணங்கிய மஹாகவிப்ரயோகங்களாலும் மீமாம்ஸா நியாயவிசேஷத்தாலும் த்விவசனத்திற்கே பஹுத்வத்த அர்த்தமா தாரா மாகக் கொள்ளலாமாகையாலே "இரண்டென்ன ஒண்ணாது" என்பது அடியோடு சேராது. இது

விஷயத்தை இவரே ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் 35ட் பக் த்தில்“த்வயத்தில் ஸ்ரீநாராயண ரணௌ என்றோ ஸ்ரீநாராயணயோ: சரணௌ என்றோ இருந்து அது பஹுவசனாந்தமாகத்தானிருக்கவேண்டு மென்று யாராவது ஆபாதனம் செய்திருந்தால் அவர்களை வர்ய் மாள செய்ய இந்த வா ன ஸ்தோத்ராதிகள் உபகரிக்கும்” என்று எழுதியிருக்கிறார். ஆக பாரிசேஷ்யந்யாயத்தாலே த்வவிபரிஷ்ட மாயுட் இதுவரை படிக்கப்பட்டு வருவதுமாகிய ‘ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்கிற இந்தாவது ஸ்தலத்தில்தான் பஹுவசனபாத னம ப ணப்ப டிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ரக்ஷா காரரே ‘இப்பதத்திலென்பது” இரண்டாவது வாக்கியத்தில் இல்லை எ கிறார். வெகு வருஷங்களுக்கு முன்பே ஆச்சா பிள்ளை கு ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ என்கிற ஆபாதன சரீரத்தி லே அடியோடு தாத்பர்யமில்லை. ஸ்ரீநாராயண சரணௌ என்கிற ஆபாதன சரீரத்திலேயே தாத்பர்யமென்று இரண்டு க்ரந்தங் ளில் எழுதியிருக்கிறாரென்பதை முன்பே சொன்னோம்

இ கு நம்முடைய ஒரு கேள்வி. அதாவது: இரண் டென்ன ஒண்ணாது” என்பது எந்த வாக்யத்தில் பொருந்துமோ அந்த வாக்யத் த இதுதானென்று எடுத்துக்காட்டவேண்டும் எனபதே. இவர் அந்த வாக்ய விசேஷத்தைக் காட்டியேதீர வே டும். இ ருடைய ரீதியினாலே த்வயத்தினருகிலும் போக கூடாது. அப்படிப்போனாலும் மதுப் இருந்தாலும் சரணபதம் ஸ்ரீயினு டைய சரணங்களையும் சொல்லுமென்கிற பக்ஷத்திலும் சொல் ாது என்கிற பக்ஷத்திலும் இவரிஷ்டம் நிறைவேறாது. இருக்கும் த்வி ச த்திற்கு ஒருவிதமான தோஷமும் சொல்ல முடியாதா யாலே என்பதைச் சற்று முன்பே சொன்னோம். ஆ யால் முன்னெடுத்துக் காட்டிய ஆச்சான்பிள்ளையின் வா த்திற்கும் அத்தோடு துல்யமான ‘த்விவச ம் இரண்டுக்கு மேல் மற்றொ று புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர நிர பேக்ஷமா உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென் ” என்கிற மண வாளமாமுனி ளு டைய ஸூக்தி கு ஒருவிதமான அர்த்தத் தச் சொல்லித் தலைக் டவேண்டியது இவரு டைய கட ம யாயிருக்கிறது. இதுவே பரகிருதம் மு யமா விஷயம. இது விஷயத்தை இவர் ஸ்தாபித்த பிறகுதான் ரக்ஷா ரந்தத்தில் 19 து ப த்தில்“த்விவசனம்இரண்டிற்குமேல்பட மற்றொன்று

புகுர ஸஹியாமையாலே என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியும அதற்கு நமமுடைய விவரணமும் ... த்யாக ... நஸூதர்களி ... ஹ விஜ ஷித வாமிவஸா களே அசைவும் போகாது" என்று இவர் எழுதியது ஜவிக்கும் என்பதை இவர் திடமா எண்ணியிரு வேண்டும.

ஆக இவ்வ வால் இப்பதத்திலென்கிற ஸூ தி கு ஜாத் கவாதிவாக்யதுல்யத்வம் வாராமைக் ா பிராட்டி குமுபாயத்வம் கொள்ளில் சர சப்தம் ஸ்ரீயின் ர ஊயு அவசியம் சொல்லவேண்டுமாகை யாலே த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்று இப்படி பஹு சனந்தமா தானிரு ண்டு த்வி வசனந்தமாகயிரு க்கூடாது எ றே ஆச்சா பிள்ளைக்கும் அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டுமாகையாலே ஸ்ரீமந் நி மா த மஹாதேசிகன் ஆச்சான்பிள்ளைஸ் ரமி மதுப்பு இரு கும்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களை ஒரு ாலும் சொல்லாது என்கிற அம்சத்தையும், அப்படிச் சொ றும் ... ஷிகா ஷா ாதி ... ாயெண' எ று இவை முதலிய ப்ரமா ணியாய ளாலே த்விவச மே நாலு சரண ளையும் சொல்லக்கூடுமெ கிற அமசத தயும் அறியாமைமாலே 'இரண் டென்னவொண்ணுது நாலென்னவேணும்' என்று ஸாதித்திருக் கிறார் என்று திருவுள்ளம் பற்றி வரா ாமிதி ... ... என்று ... வாயிதமா தூஷ ணத் தயருளிச்செ யதார் என்று தீர்ந்தது.

இர டா து ப த்திலே ாரி ாதர்ப்ப த்தில் ஸ்ரீநாராயணசரணௌ' எ று ஆபாத்ய சரீரத் த பஷ்ட மா வே எடுத்து ாட்டியிருக்கிறது" என்று சொல்லபபட்டிரு கிறது

இதுவும் அடியோடு பொருந்தாது. அ கு ப தி யா து ... வரோ ... ...

யாநு்யொர்வய வநு்யாஸ் விஶேஷணவேநாய, ஸஐ ஷூயாநு்நோவி வக்ஷாயாஞவ ஹி ஸ்ரீநாராயண ஶரணாநு இதி வக்துவ்ய விஶேஷண தயாந்யு தரஸ்யா ஷூயாந்யு விவக்ஷாயாஞ் ப்ரயோகம் இதி விஶேஷ்ய ஶரணஷி கஸாஷாதெயேவ தயா நிதெபாஸ । அந்யதா இக்ஷணவிஶி ஷோ ராமஹெது ஶ்வுமுத தேவுது வண கவவநம நஸ்யாக இதி

என்பது. இந்த பங்க்திக்கு என்ன அர்த்தமென்று விசாரிக்க வேண்டும். கீழ் ஸ்ரீவைஶவிஶேஷ தஃ' என்றும், ஶஷ ஸாஸமதஃ என்றும், த்விவசநத்திற்கு ஸ்ரீயின் விசேஷண த்வத்தைப் பாதிக்க யோக்யதை உள்ளதாகக் கொண்டு, உபக்ர மாதிகரண ந்யாயத்தாலே முதலில் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத் வம் ப்ரபலமாகையாலே அதை முடிவிலிருக்கும் துர்பலமான த்விவசனம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. வாஸ்தவத் தில் த்விவசனத்திற்கு அதை பாதிக்க யோக்யதையே கிடை யாது. ஸ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனம் வரவேண் டியிருந்து அது வராமல் த்விவசனம் வந்திருந்ததாகில் இந்த த்வி வசனத்திற்கு விசேஷணத்வத்தைப் பாதிக்க சக்தி ண்டென்று ஒப்பு கொண்டு அந்த வாயத்தை விலக்க ந்யாயத்தைக்கொள் வது ஆவச்யகமாகும். இவ்விடத்திலோ ஸ்ரீக்கு உபாயத்வத் தக் காட்டக்கூடிய விசேஷணத்வமிருந்தாலும் சரணசப்தம் விசேஷ்யமான நாராயணனுடைய சரணங்களையே சொல்லவேண் டிய நிர்ப்பந்தமுள்ளதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸக் தியே இல்லாமையாலே விசேஷணத்வத்தை வ்யாஹதிக்கச் சக்தி யற்றதாவே த்விவசனம் நிற்கிறது. ஆகையால் இங்கு ந்யாய ஸஞ்சாரம் அநாவச்யகம். ஸ்ரீக்கு அப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்து அதற்கனுகுணமான மதுப் என்றும் ப்ரத்யயத்தை ப்ரயோகித் திருக்கும்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களை ஒருகாலும் சொல்லாதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸக்தி இல்லையா கையாலே ஸ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனமிருக்க வேண்டுமே என்கிற ப்ரஸங்கம் அஸங்கதமேயாகும். இருவருக் கும் துல்யமா ப்ரதாந்யத்தையே விவக்ஷித்து அதற்கு அநு குணமாக மதுப் ப்ரத்தியயம் ஸஹசப்தம் முதலிய வகளை ப்ர யோகியாமல் இரண்டு பதங்களுக்கும் த்வந்த்வ ஸமாஸத்தைக்கொண் டால் அப்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களையும் சொல்

லக்கூடிய சக்தி உள்ளதாகையாலே பஹுவசனம் வரவேண்டும் என்று ஆபத்தி பண்ணலாம். ஆக மதுப் முதலியவைகளில்லாமலிருக்கும் அநுஸந்தானத்தில் பண்ணக்கூடிய பஹுவசனுபத்தியை மதுப்பிருந்து விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்றுமிடத்தில் பண்ணினது அடியோடு பொருந்தாது. இப்படியிசையாமல் விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்றுமிடத்திலும் வாஸ்தவத்தில் விசேஷ்யத்துக்குப்போலே விசேஷணத்திற்கும் சேரச் சொல்லப்பட்ட க்ரியாதிகளுண்டாகில் த்வந்த்வஸமாஸத்தில் போலே வசனாதிகள் வரவேணுமென்று கொள்ளில் ஸக்ஷண விஶிஷ்டா ராமௌ ஆகதௌ என்கிறவிடத்திலும் ஆகதா என்று த்விவசநம் வர ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையால் விவக்ஷாதீனமாக சப்தப்ரயோகம் பண்ணும்போது ஒன்றுக்குச் சாப்தமாக விசேஷணத்வம் சொல்லில் அவ்விடத்தில் விசேஷ்யத்தை அனுஸரித்தே லிங்கவசனாதிகள் வருமென்று எல்லோருமிசையவேண்டியதால் த்வயத்தில் பஹுவசனாபத்தி அடியோடு பொருந்தாது என்கிற அர்த்தம் இந்த காரிகாதர்ப்பணவாக்யங்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றவில்லையா? இவ்விடத்தில் 'ந்யா ஸக்ஷண விஶிஷ்ட 'ராமௌ ஆகதௌ இதி வ வந நஸ்யாத்' என்கிற வாக்யத்தை முக்யமாகக் கவனிக்கவேண்டும். இங்குள்ள 'ஶ்ரீநாராயண சரணௌ' என்பதை இவர் தமக்கு அனுகூலமா எடுத்தது கொஞ்சமாவது பொருந்துமா? இது 'பச்ய சகுந்தலாவண்யம்" என்றால் 'க்வ மே அம்பா' என்று கேட்டதோடு துல்யமாகாதா? இருவருக்கும் ஸம்ப்ரதான்யவிவக்ஷையைக் காட்டும் ஸமயத்தில் மதுப் ப்ரத்யயத்தோடு கூட எப்படி எடுக்கமுடியும்? ஆகயாலேயன்றோ மதுப் இல்லாமல் எடுத்துக் காட்டியது. "த்வயத்தில் ஶ்ரீக்கும் உபாயத்வமுண்டாகில் ஶ்ரீநாராயண சரணௌ என்று இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுவது சரியல்ல" என்றன்றோ இவருக்கு அபிமதமான அர்த்தம் வேறுவிதமானால், வதிஷ்யாயாந்தே ஶ்ரீயாஸ வத்ந்ராவஸ்த விஶேஷணே நாயம் ஸந்தரஸ்யாஷ்யாயாந்விவக்ஷா யாம் தத் ஸந்யா" என்கிற இந்த வாக்யங்களுக்கு என் அர்த்தம் சொல்லுகிறது. இந்த ரக்ஷாகாரரே அதைச் சொல்லித் தலைகட்டவேண்டும். 'சரணுகிதி வக்தவ்யம்' என்கிற ச்லோகத்திற்கு இவர் சொல்லுகிற வியாக்யான தாத்பர்யத்தை அநு

ஸ்ரீதேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் உபாயத்வத்தை எவ்வித மாகச் சொல்லுகிறார்கள்? பிராட்டிக்கு அப்ராதான்யமாவது என்ன? உபாயத்வமாவது என்ன? விசிஷ்டமுபாயமென் பதற்கு என்ன தாத்பர்யம்? ஸ்ரீக்கு தனித்து உபாயத்வமில்லை என்பதற்கு என்னபா ம்? என்று விமர்சிக்கப்புகுந்து ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திகளையும் தத்வ்யாக்யாந ஸ்ரீஸூக்திகளையும் யதாக்ரம மாக ஸேவித்தால் இவ்விஷயங்களினுண்மை நன்கு விளங்கு மாகையாலே அப்படியிருக்குமதிகாரி விஷயத்தில் இந்த ஸாரஸங் க்ஷேபத்திற்கு வெகுமதிபெற அடியோடு அவகாசமில்லை.

ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வ மோக்ஷார்த்த பரஸ்வீகர்த்ருத்வ ஏததுபயாத்மகம் ப்ரகிருதத்தில் உபாயத் வம். இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டி பகவான் இவர்களிரு வருக்கும் தனித்தனியே உண்டு. பிராட்டிக்கு இவ்வுபாயத்வம் அனுதி பகவதிச்சாஸித்தம். பகவானுடைய உபாயத்வமோ பிராட்டியின் இச்சாஸித்தமன்று. இதுதான் உபாயத்வத்தில் பேதம். இதையிட்டே பிராட்டிக்கு அப்ரதானோபாயத்வ வ்யபதேசம். விசிஷ்டமுபாயமென்பதற்கு ஒரு சேதனன் விஷ த்திலும் அவன் மாத்திரமாவது அவள் மாத்திரமாவது தனித்து மோக்ஷரூப பலப்ரதான சங்கல்ப ததர்த்த பரஸ்வீகாரங் களைப் ப ணுகிறதில்லை என்று அபிப்பிராயம். உபாயத்வம் வ்யாஸஜ்ய வ்ருத்தி என்பதற்குமிதுவே தாத்பர்யம். உபாயத்வி த்வமில்லை என்பதற்கு பகவான் எப்படி அன்யேச்சாநதீனமான உபயத்வமு டையவனோ அப்படி அன்யேச்சானதீனமான உபாயத்வமுடையதான இரண் ாவது வஸ்து கிடையாது. பிராட்டியோ வென்றால் அவனுடைய அனுதீச்சாஸித்தமான உபாயத்வமுடையவள் என்று தாத்பர்யம். பிராட்டிக்கு பதி பாரதந்திரியரூபமான அப்ரதான்யமாவது அவனுடைய இச்சா தீனமான ஸர்வவியாபாரங் களையும் உடையவளாக விருக்கையே. இந்தஅம்சம் எல்லாசேதனர்களுக்கும் துல்யமானாலும் இவளுக்கு மோக்ஷப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வம் பரஸ்வீ ர்த்ருத்வம் ஜகத் ஸர்காதி வியாபாரவத்த்வம். ஏகோனஸமஸ்தசேஷித்வம் என்று இவை முதலிய ஆ ார கள் அனந்யதாZஸித்தப்ரமாணங்களாலே ஸித்தி யாலேஇதரசேதன ரக் காட்டிலும் நெடுவாசி உண்டு.

வத்ரீஸதூரான யாமகதூராரா அள லக்ஷ்மீநாராயணன மதீர ராணஸுதள அள, ஜெ ஊ்யெூாஜெஹ்ஸுதள அள எ கிற வ்யவஹாரம்போலே ஸ்ரீநாராய ன அா வி ஸாக்ஷா ஜெநாகேஷாவாயஸுதள என்கிற வ்ய ஹாரமும ஸ்ரீதேசி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அனைவருக்கும் அபிமததமமே. ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே பிராட்டியின் உபாயத்வ விஷயத்தில் இவ் ர்த்தஸ்திதியை இசைந்திருக்குமவர்கள் விஷயத்தில், இவரு டைய முகவு ரயில் 3, 4 பக்கங்களிலும், ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் பல விட களிலும் உள்ளதான "பிராட்டிக்கு ப்ரதா உபாயத் கொள்ளில் உபாயத்வித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். அப்ரதான . பாயத் வம் கொள்ளில் அது புருஷகாரத்வத்திலேமுடியும்". "விசிஷ்டமு பாய மென்றே தேசிக ஸூக்திகளிலுமேற்படுகிறது." "பிராட டிக்குத் தனித்து உபாயத்வம் சொல்லவழியில்லை" என்று இவை முதலிய வாதங்கள் எப்படி ஸபலமாகும்? 'ந ஸ ஜி' என் கிற காரிகார்த்தத்தையறிந்தால் எவ்விதமான உபாயத்வித்வம அநிஷ்டமென்பது விளங்கும்.

இவர் ஸ்ரீதேசி னுக்கே பகவானுக்குப்போலே பிராட்டி கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபா த்வம் அனபிமதம் என்று ஸ்ரீதேசி ஸூக்திகளைக்கொண்டே உபபாதிக்கிறார்.

இது மிகவும் விநோதமானது. இதற்குப் பதில் சொல்லு வதே அனுவசியகம். ஆகிலும், ஸ்ரீதேசிகன் ஸூக்திகளை அடி யோடு ஸேவியாதவர்களைக் குறித்து ஸங்க்ரஹமா சில ஸூக்தி களை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஹரவஸீகாராரஹி த ரக்ஷாவஸ ஜீதழ ம ணாஜி ஸிஜெஹஷ ஹி ஶா ணுஸு விஶெஷணழ । என்பது ஸித்தோபாயசோதனதி காரத்திலுள்ள ஒரு காரிகை. இதில் பூர்வார்த்தம் எதற்கா ப்ர வர்த்தித்தது? ஹுாஉவாய உவெயஶ ஹுாஉவாஜி ஜவணெ வூமித் வூகிஸ ஙாஸீ ஸ்ரீஜஹிம வக்ஷஷாழ என்பது த்வயாதிகாரத்திலுள்ள ாரி . விஶெஷணாவி ஶெஷெணா வுா ாரதூயஶாவீநா விஶிஷ்டஸு வா ஜெஹுவொவாயகெ஬ந வரிஜ ஹ । " எ பது ஸ்ரீ நி க்ஷேபரக்ஷையிலுள்ள ாரிகை. இந்தக் ாரி மூன்றை

யும், ய~ க்ஷாடி த~ஜெ' எ 'கிற ச்லோ த்தில் சொ 'ன
கு விபா த்தின்படியே பும்ஸ்த் பித்ருத் ப்ரசாஸித்ருத்
வாதி ளாலே ப்ரதாபோத்தரனும் தண்டதரனும் நிற்கிற ஈச்
வரனைப்பற்ற இழிவார் 'கு ஸ்த்ரீத்வ மாத்ருத் ாதி ளாலே ந்த
மார்தவ வாத்ஸல்யாதி குணாதிசயத்தாலே இவள் அவனைப்பற்ற
நம 'குப் டரு 'கர மாகையும் ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ரிய நியதமென்று
ெர 'ளில் இப்படியே ஸஹதர்ம சாரிணியான இவளாலே
விசிஷ்டனுக்கொ ' டு சரண்யனகையுமீச்வரஸ்வாதந்திரிய நியத
மென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரமாணத்திற்கும் விரோதமில்லை.'
என்கிற த்வயாதி ர ஸூக்தியையும் ஸங்க்ரஹருசி ளா்ன அதி
ரிகள் அவசியம் ஸேவிப்பார் ரக.

ஸ்ரீதேசி னுக்கு ஸ்ரீக்கும் ப வா 'குப்போலே ஸா
க்ஷாநோக்ஷ வாயகவமிஷ்டந்தா '. இதற்கு ஆ ரணங் ளு
மு 'ள எ 'ப த உவவாதிக்க வெட் ப்படுகிறோம. ஸ்ரீதே
ஸி னு 'கு வ்வத்தியெ 'று த ஷ்மான ஒரு வாயவிஸே
ஷம் ஸி தமேயன்று. ஸவ ய ஆ த்வதாமம் வ்வ
தி 'கு ஜமெ 'றே ஸ்ரீதேஸிக ' திருவுள் ம் ஸ்ரீஸாஷ்
ரரு 'கு ர ராய ஜ்ஞாநத்தாலே ெரக்ஷமென்றே திரு
வு ' ம். ஸக்தியென்று த ஷ்மா ஒரு உவாயவிஸேஷம்
ஸி தமேய 'று எ 'று ஒரு ர் சொல் ப்புகு தா' இதற்கு
பதி ' ெ ால்லப் புகுவாருமு 'டோ? கரஷ! உ 'கு இப்
படியுமொரு லீலையு 'டா? என்ற 'ரே இரு ' வ்வாவும்

இப்படிப்பட்ட அனன்யதாஸித்த ' ளான பிராட்டி 'குப்
புருஷ ரத் த்தைக் காட்டில் வேறுபட்டதான மோக்ஷோபா
யத்வத் தப் பிரதிபாதி 'கிற ஸ்ரீ ஸூ 'திகளை ஸ்ரீமத் ரஹஸ்
த்ரஸாரத்திலேயே பலவிட 'களில் ரணலாம். இப்படியிரு '
ர க்ஷயில், 1 வது ப ' த்தில் எம்பெருமா 'குச் சொல்லுகிற
சரணவர ர்மீபா ம அன 'ய ரமா 'யம். அதில் கூறு
ெர 'ள யார் 'குமுரி மயி 'லை 'பது வி கியே தீரும்
இதனை ஸ்ரீதேசி திவ்விய ஸ்ரீ ஸூ 'தி ே நிலைநாட்டும்" என
றும், 7 வது பக் த்தில் ரமி தேசி னுக்கும் இவ்வளவே
தான் விவக்ஷிதமென்று ப ஸ்ரீஸூ 'தி ளை 'ெர 'டு நிலை
நாட்டினேம். இன்னமும் பல ரட்டுகிறோம்" எ 'றும் சொ

லப்படடிரு 'கிறது. ஆ ' ா கு பல ஸ ு ' தி ளையும் எடு ' து ராட்டியிருக்கிறது. இது விஷயம் எப்படியிரு 'கிறது ? முன் ரடடப்பட்ட த்வயாதி ர ர ஸ்ரீஸூக்தியி ' அ ளு 'கு புருஷ ரரத்வத் த இசையுமாபபோலே சர ' யத் த் த இ சந்தா லும ஒரு ப்ரமாணமும் விரோதி ' ரது எ ' று ஸ்பஷ்டதர மா அருளிச்செய்திருக் , இவர் அநே பக் ' களில் ெ கு ம் ்ரமத்தோடு ஸ்ரீதேசி னு 'கு பிராட்டியி ' உபாயத் ம அபி மதமேயன்று என் று எழுதுகிறுரே. இது ல தேசி ஸ்ரீஸூ ' தி ளி ' அர்த்தத் தயதா த்தா அறியாததாலேயோ? அல்லது அறிந்திருந்தும வஞ்சனையாலே 'யா ? கிச் மேற்பட வில்லை. இப்படிப்பட்ட இவர் 'ரந்தத்திற்கு எவ் வு ப்ரா மா ' யம ஒப்பு 'ெ ர ' ளலாம்.

மு வு ரயி ' 5, 6 பக்க ' ளில் ஸ்ரீமந்ந ராயணசரணௌ என்கிறவிடத்தில் த்விவசனமென்கிற வி 'கத்தாலே ை சிஷ்ட் யத் தச் சொல்லுகிற மதுப் ரூபமான ச்ருதி 'கு பாதம் செர ' வது நியாயமன்று எ ' பது சரியன்று. இவ்விடத்தி ' வி ' கத் திற்கு பாதம் ஒப்பு 'ெ ா 'ளில் ை யர்த்யமே ரும். ஸ்ரீ 'கு உபாயத் ம் ெ ா 'ளில் த்வித் த்திற்கு உ பத்தி பவியா த 'ரே . ஆ யாலே கூநய ு வூகிஹத நா விவ ரீத வை ரவை ு எ 'கிற நியா த்தாலே இ கு வி ' த் திற்கு பர பல்யமே ஒப்பு 'ெ ாள ே 'டும். மீமாம் ் ர

வ ு ம ா தி ு வெய ு ய ு வொ ஹ தி "

எ கிறவிடத்தி ' வஷமாராதி மெ 'கிற பரிமா த் திற்கு க்ரியாரூபமா ா பே மெ கிற யா த்தில் ஸாக்ஷாத் தா நிவேசம் மபவியா மயாலே ஆனர்த்த ' ம ருகிறது எ ' று ெ ாண்டு பரமப ரயாக ஸம்பந்தத் த உபபாதிதது வா பேயஸய என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டீரூபமா 'ருதி யயே ெ ா நயிபபித்து வா 'யார்த்தத் த ர்ணித்திரு 'கிருர் வா பேயஸமபந்தியா பசுயா த்திற்கு அ ' மான யூப மெ 'கிற த்ர 'யத்தி ' மபந்தியாை யாலே பரி ா விசே ஷத் த ா பேய மப 'தீ எ ' று விவக்ஷி 'க ' கு றயி 'லை ய 'ரே எ ' று. அப்படியே இ கும் பிராட்டி 'கு உபாயத் ம ெ ாளளில தவி ச த்திற்கு ஆனர்த்த 'யம் வரு டாலே

அதற்கு பலத்தையே ஒப்புக்கொண்டு மதுப் ப்ரத்யயத்தையே உபலக்ஷணபரமாக நயிப்பிக் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது அடியோடு பொருந்தாது. பூர்வமீமாம்ஸையில் மூன்றுவது அத்தியாயத்தில் முதல் பாதத்தில் 9 வது அதிகரணத்தில் ஸவநீயமாரதி என்கிற வாக்கியத்தை விசாரித்திருக்கிறார்கள் இவ்வாக்யார்த்தவிஷயத்தில் ஆநயக்ரு ஷுசி ஹதாநாஃ என்கிற நியாயத்தைக் கொண்டுவருதற்கு ஒரு விதமான காரணமுமில்லை. எந்த மீமாம்ஸகரும் எந்த க்ரந்தத்திலும் ஸவநீயமாரதி என்கிறவிடத்தில் இந்த நியாயத்த எடுக்கவில்லை. எடுக்கவும் முடியாது.

அந்த அதிகரணத்தில், ஸவநீயமாரதிகவும் ஷுகாரணத்தாலும் ஆநயத்தாலும் வாஜபெயத்திற்கு சஜமென்று கொள்ளவேண்டும். க்ரியாரூபமான ராஜபெயத்தில் ஸவநீயமாரதிகவாரூபமான வரிரணம் நிவெசிக்காது என்னில், வாஜபெயமதயான ஊாயுவாதுத்தில் முதலில் நிவெசித்து பிறகு வாஜபெயத்தில் நிவெசிக்கட்டும் என்று வாருவயவக்ஷம். ஸவநீயமாரதிகவும் ஸா ரநாயிகாரணவெத்தாலே முதலில் யரூவத்தில் ஸம்பெஸித்து பிறகு யரூவஆரார யரூவமுள்ளதா வயாயாமத்தில் ஸம்பெஸித்து இந்த வயாயாமஆரார ஷுயாநமான வாஜபெயத்தோடு ஸம்பெஸிக்கிறது என்றே அங்கிகரிக் வேண்டும். இல்லாவிடில் அடியோடு யரூவவஷுவணத்திற்கு ஆநயக்ருமே வருகிறது. யரூவவக்ஷத்திற்குக் கிஞ்சித்தும் ஸம்பெஸமில்லாத ஊாயுவாதுவாரதாருயணத்தைக் காட்டில் வ்யவஹிதாயம் தொஷமன்று. ஷுாரத்திற்கு இப்படிக்கும் விரோயமில்லை. ராஜபெயந் என்கிற ஷஷிக்கு ஸம்பெஸமாத்திரமே யுமாயாலே அதற்கும் விரோதமில்லை. யஜெவஷுதுநவார் என்கிற சயத்திற்குப்போலே, வாஜபெயரூவ என்கிற யத்திற்கும் விரோதம் சொல்ல முடியாதன்றோ? ராஜபெயஸம்பெஸி வயாயாம ஸம்பெஸி

யதேவஸம்பந்திகம் ஸவ்ருஷணராத்திகத்திற்கு உள்ளதன்றோ? என்பது விதானம். இவ்விஷயத்திற்கு ஆநயக்ஷணாதி ஹரதாநாத் என்கிற ந்யாயத்திற்கு இங்கு ப்ரவேசிக்க என்ன வழியுள்ளது ? ச்ருதிவிரோதமில்லாமலே வாஸ்தவத்தில் உப பத்தமான எந்த காரணத்திற்கு இங்கு ப்ராபல்யத்தை அவலம்பித்து விதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸவ்ருஷ ணராத்திகம் என்பது ஒரு பதார்த்தம். அது ஸாமீப்ய ரூபமான விஜ்ஞமன்று. பக்ஷாந்தரத்திலும் உபயுக்த வாக்யத்திற்கே இந்த பரிமாணத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகை யாலே அதற்கு ஆநயக்ஷணமும் சொல்லமுடியாது. ஆகை யாலே ஒரு பதார்த்தத்திற்கு ப்ரயோஜநத்தைக் குறித்து ஸா க்ஷாத் ஸம்பந்தம் கொள்ளில் அப் ப்ரகரணத்திலிருக்கும் ஏதா வது ஒரு வஸ்துவுக்கு ஆநயக்ஷணம் வருமாகில் ப்ரயோஜநத் தின் ஸம்பந்தத்தைக் குறித்து அப்பதார்த்தத்திற்கு ஸம்பந்தத்தை இசைந்து ப்ரயோஜநத்தோடு பரம்பராஸம்பந்தத்தையே அங்கீகரித்து ஆநயக்ஷணத்தைப் பரிஹரிக்கவேண்டும் என்று இங்கு சிக்ஷிதமான ந்யாயம். இங்கு ஸவ்ருஷணராத்திகம் வஸ்து; ப்ரயோஜநம் வாஜபேயம்; ஸம்பந்தம் பரம்பரம்; ஆந யக்ஷணம் யதேவ ச்ரவணத்திற்கு என்று ஒரு பக்ஷம். ப்ரயோ ஜநாதாரத்திற்கு என்று மற்றொரு பக்ஷம். ஸவ்ருஷணராத்தி கத்திற்கு பக்ஷாந்தரத்திலும் விதானத்திலும் ப்ரக்ஷா காரணீத்வ ஆநயக்ஷணமும் சொல்லமுடியாது. ச்ருதிக்கு ப்ராபல்யத்தை இசைந்தால் ஸவ்ருஷணராத்திகரூபமான விஜ்ஞத்திற்கு க்ரியாயாகஸ ஸ்வாக ஆநயக்ஷணமும் வருகிறது என்றன்றோ இவர் அபிப்ராயம். கிம் பஹுநா இவ்விடத் தில் ஷஷீச்ருதியை அவலம்பித்து பக்ஷாந்தரமும் வர வில்லை. விஜ்ஞத்தை அவலம்பித்து விதானம் செய்யப்படவு மில்லை. ஆகையால் அந்த ந்யாயத்தை இங்கு சொல்லமுடி யாது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் ஆநயக்ஷணாக தஜ்ஜ ஷ' என்கிற ந்யாயந்தான் ப்ரவர்த்திக்கிறது. இந்த ந்யாயம் வேறு. ஆநயக்ஷணாதி ஹரதாநா வஜ்ஜ" என்கிற ந்யாயம் வேறு, அந்த ந்யாயத் தக்கொண்டு மீமாம்ஸகர்கள்

ஸம்ஸ்ஸா ரோதி" 'யஸ்ய ஸம் நியச்ச்த'

ஸம்ஸ் ஸய்முகரோதி" என்றிவ முதலிய ஸம்ஸய

ங்கள் ஸ்தானப்ரமாணத் த ட்டில் ஸ்கா ஸ்ர

ணத்திற்கு ஶ்ருதிஸஜாத்யாதியாலே ஸிஷமான ப்ராபல்யத்

தையவலம்பித்து ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள் என்று அ கீ ரிக்

கில் ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸோ யாகமா கயாலே அதற்குப்

பசுவில்லா மயாலே அ களு்கு ஆநய ம் ருகிறது.

ஆகையாலே உபயமான ஸாநஸ்ர த்திற்கே ஆந

யநஸ்ய ஸ்திஹதா நா விபரீத பலாபல என்கிற ந்யா

யத்தாலே ப்ராபல்யத்தை இசைந்து இதனாலே அ வ

னுக்குஸம்யாமாயக்கத் தயே அ கீகரி் ே டுமென்று

ஸவிசேஷத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியே

கவம்ஹுநே ஸ்யசோ மேநாதா" எ கிற மந்த்ரத்திற்கு

ஸ்ரு ரஸநவாஸநாஸெஸஸத்திற்கு உ யத் த

யும் யஷ்வநெவத ஸம்யா ஸநெநவமேநா

தா ர" என்கிற வாக்யத்திற்கு ஸ்ரபத் தயும்

ஆநய ஸ்திஹதாநா'என்கிற ந்யாயத்தாலே இ சந்து

நீஷோமீயாயக்கத்தையே நிர்ணயித்திரு கிறார் இ கு

அ த மந்த்ரத்திற்கு ஸிஙாநஸ்ரோயெநாநாயகெ ர

ஸாநயக்ரம் ஸஷஸி

ஸ்த உபய ராதி ஸ ரணவஸ ஸாயெ தி

கிஞ்சிந்நய கீ தி தஜொ விபரீதொ பாயொயொஜயி

த என்று பலாபலமாயி ர த்தில் வாக்ய ாரும்

சொல்லியிருக்கிறார். கீழ்க் ாட்டிய இரண்டு ஸ்தல களிலும் ஆ

நய ஸ்ரதஜ்ஷ" என்கிற ந்யாயத்திற்குப்ரஸக்தியில்லை.

எந்தவிடத்தில்உபயமான ஸ ர த்தை ெ ண்டாகிலும்

ஆநய த் தப் பரிஹரி முடியாதோ அந்தவிடத்திலே

தான் அந்த ந்யாயம் ப்ர ர்த்தி கிறது. ஒரு பத ர்த்தத்

திற்கு ப்ரதாநத்தோடு 'பந்தட் ெ ர ளில் அப்பதார்த்தத்

திற்ே ர வேறு பதார்த்தத்து ே ர ஆநயக்ரம் ப்ர ங்கி கு

மானுல் அ ப் பரிஹரி ப்பதற் ர அந்த பதார்த்தத்திற்கு

அதின் அ ் த்தோடு ம்பந்தத்தையே அங்கீகரி ்க வேண்டுமெ
எ ் று அந்த ந்யாயத்திற்கு அர்த்தம் என்று முன்பே சொன்
ேனாம். ஸவ்ருஃஶாரத்நிவ்ரஜெவ்யஸு யூஜெவொ ஹவதி"
என்பது உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஆறு ப்ரமாணங்களுக்
குள் ரந்த ப்ரமாணத் தக் ெ ரண்டும் கூநயூக்ஷத்தைப்
பரிஹரிக் முடியாது. இந்த இரண்டு ந்யாயங்களுக்குமிப்படி
விஷயவ்யவஸ்தை ய மீமாம்ஸகர்களே வர்ணித்திரு ்கிறார் ள்.
வ த்ஸவிதி இப்படியிரு ் கூநயூக்ஷாத்-ஜெஷ்ட" என்
கிற ஸூத்ரத்திலும் கூநயூக்ஷஸதி தாநாம் விபரீ
த ஷெஷாவஷ்' என்கிற ந்யாயஶரீரத்திலும் கூநயூ
க்ஷஶஷமிருப்ப தயும் அந்த அதி ரணத்தில் ஸவ்ருஃஶா
ரத்நி ஜ் வெயஸு யூஜெவொ ஹவதி" என் ெற வா ்யத்தை
எடுத்திருப்ப தயும் பார்த்துவிட்டு தாமாகவே கூநயூக்ஷ
ஸதி காநா என்கிற ந்ய யம் இவ்வா ்யத்தில் ஸ ாரித
மென்றும், அந்த ந்யாயந்தான் ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்
டிரு ்கிறது எ ் று ் ற ஹித்தும், கூநயூக்ஷம் ப்ரமா
ணு ்குத்தா ் ன்று ற ஹித்தும் ஸவ்ருஃஶாரத்நி எ ்கிற
விடத்தில் ஷஷீஶ்ருதிக்கு ஸிஜாஞத்தில் உளவஜ்ஷம்
சொல்லப்பட்டிருப்பதா ற ஹித்தும், ஸவ்ருஃஶாரத்நிகவமே
விஜூமெ ் று ற ஹித்தும், ஷஷீஶ்ருதிக்கு ஸாக்ஷாக வெ
ஙலரகவாஶ்ருயணெ இந்த விஜூநயூகமாகிறது என்று
ற ஹித்தும் உவொஜூாதத்தில் 5 6 பக்கங் ளில் இவரெழு
தி ா ்ய ் ள் ஸா ரம் ஸஜூத ் ாய்த் தீர்ந்த
எ ் றறியவும். இ ரி கு விஜூஸு வாயெzவி நதஸுாந
யூக்ஷ கிஷு ஷூா ா ுெவ" எ ் று எழுதியிருக்
கிறார். இதற்கு ன்ன அர்த்தமெ ் று எந்த மீ ாம்ஸகர்
ளோ ் கே ட்டாலும் தெரியவில்லை ரன்றே சொல்லுகிறார் ள்
அயத்தில் ஆி நவிஜூ ு வாயெzவி ந தஸுாநயூக்ஷ
கி ு ஷூ ா ுெெ என்று சொ ்னால் எ ் ன பதில்
அளி ் ப்போகிறாரோ தெரியவில்லை. யதூஹி ஷூவெஜெந
ஷூ ாெ நவாயு ாந வி ஃவஜ்ஷ ஷூ ா ாநயூ ு

ந ஸஜதே" என்றதும் பிசகு. அப்போது உபவேமத் திற்கு ஆநர்த்க்யம் வந்தே தீரும். ஆநர்த்க்ய ப்ரதிஹதா நாமென்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரவமப்ரோணத்திற்கு சக்தி ஸ்வீகாரகவம் ஸ்வதந்த்ர ப்ரஸங்கிக்கும். இப்படியெழுதிய இவருக்கு மீமாம்ஸகர்கள் ஆநர்த்க்யவர்ணிதர் என்று ஏன் பெயரிடக்கூடாது? இப்படி எழுதி க்ரந்தத்தை வெளியிட்ட இவர், ந்யாயப்ரகாசம் என்கிற ஆபதேவீயத்தித் திற்கு விஸ்தீர்ணமான தும் ஸர்வதீராம்ஸகாரெ ஸாரஹ்ருதயஜ்ஞமான மீமாம்ஸாஸார்வாசம் என்கிற வ்யாக்யா நமொன்றை எழுதி வெளியிட்டவரான உத்தமூர் வீரராகவாசாரியரைக் குறித்து உபவாதம் பக்கம் 6-ல் "சதேந ஸாதநோ ஹோமோ ஸகஸவேவ வ்யஞ்ஜிதம் ஸவதி" என்று எழுதியிருக்கிறார். இங்கு இன்னுமொரு விசேஷத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறோம். அதாவது ஷஷ்டி ப்ரதாயிகாரணத்தில் ஸிஜா ஜவணநவஸயத்தில் வாஜபேயஸ்ய' என்கிற ஷஷ்டிக்கு வாஜபேயத்திற்கும் யூபத்திற்குமுள்ள ஸ்வாம்யஸம்பந்தத்தை அர்த்தமாகக் கொள்வதில் யாதொரு தோஷமுமில்லை. ஸாக்ஷாத் ஸம்ப ந்த என்று பிரித்துச்சொல்லாதே ஸம்பந்தத்தில் ஷஷ்டி வரும் என்றே ஸூத்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. லோகத்திலும் தேவதத்தஸ்ய ப்ராதா' என்று வ்யவஹாரமுண்டு. ஆகையால் வாஜபேயஸ்ய யூபம் என்றே அந்வயம். வாஜபேயஸ்ய ஸப்தஸாரதி:' என்று அந்வயமில்லை. அப்படியானல் யூபவத்திற்கு ஸ்வதந்த்ர ஆநர்த்க்யம் வரும். வாஜபேயஸம்பந்தியூபத்தைக் குறித்து ஸப்தஸாரதிகவத்தை விதிக்கிறது என்று கொண்டாலும் மமநாரவிந்தத்தைக் குறித்து வரிஷத்தை விதிக்கும் வாக்யத்திற்குப்போலே வாக்யத்திற்கு ஆநர்த்க்யம் வரும். வாஜபேயத்திற்கு யூபம் கிடையாதன்றோ? ஆகையால் ஷஷ்டீ பாரம்பர்யஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே கொள்ளவேண்டும். அப்போதும் லக்ஷண முக்யவ்ருத்தையே என்று மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இவ்விடத்தில்

ரக்ஷா ஈரா ஜெவஃதஸ்ய நவ்ரா' என்கிற ஊுஷூாஷுத தப் பார்த்தார். வளக்ஞெ விட்டு அவனுக்குப் பின்பு வருன நவுாவை எடுத்திருக்கிறபடியாலே ஒரு விசேஷமிருக்கிறது என்று க்ரஹித்தார். ஸிஃாஷுத்தில் ஷஷ்டியானது ராஜவெ யத்திற்கும் ஸவுஃஶாாதிக்ஷாவெ வஸி ா த்திற்குமுள்ள ஸம்பஃஸத்தைச் சொல்லவில்லையென்கிற விஷயத்தை மறந் தார். அல்லது அறியாமல் போனார். நவுாவைக் கெட்டியாப் பிடித்துக்கொண்டார். சுகிஹீரமாக ஊுஷூாஷுத்துக்கு மி வுமநுகுணமாக உவொஃாதம் 6-வது பக்கத்திலேயே ஸாஜ வெயஸம்பஃஸிவஶயாமாஜூஷெத யவொஃவ்ு ஊுவ்ுமத கெடந ஸாஜவெயமதக்ஷவ்ுவஹாரெரவவதெ ஊுஶ்ுதெ ஹிஜொெ zவி நவுரி ஜெவஃதஸ்ுயஃி'கி வ்ு ஹாாா என்று எழுதிவிட்டார். இந்த விசேஷத்தை நன்ருகப் பாருங் கள். ஷஷ்டீ மிகவும் வ்ுவஹிதமான ஸம்பஃஸத்தையும் ஶ கூ்ுா சொல்லக்கூடுமென்று காட்டுவதற்காக நவுாை எடுத் தது என்பதை இவர் அறியாமல் போனரே. இந்த விஷே தத் தப் பாருங்கள்.

இனி இ ர் அயத்தில் கூநயஃ ்ுவுதிஷாதாநா என் கிற ந்யாயத்தை ஸனுரிப்பித்ததைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப் போம். பக்கம் 5 ல் விஸாரரம்பத்திலேயே அி வநாவெ ஷிஜூத்தாலே என்றார். ஸாஃயஃ்ு ஸவஃஹாவாநாம் ஷிஜூ கித்ுஷியீயதெ " என்று மீமாம்ஸ ர் சொன்னார்கள். இ தத்தான் விமர்சத்தில் பக்.ம் 8-ல் அிஷவநத்திற்கு அிக்ஷமே பொருள். பிராட்டி உபாயம ்று என்பது பொரு ளன்று... ஸாஃயஃ்ுாவொஷிஜூாக " என்று சொல்லியிரு கிறார். இ தப் பார்த்தபிறகும் அிஷவநாவெஷிஜெநு' என்றெழுதுகிறார். ஸவஃதெஶவ தஸ்ுஷிஜூஸ்ுாநயஃக்ுெ ்ுாக' என்றது எப்படிப் பொருந்தும்? ஸ்ரீக்கு உபாயக்ஷத் தைத் தாராளமாகக்கொண்டாலும் ஸாணவஃஸ்ு ஸ்ரீஸாண ஸாக்ஷ வி ஸம்ஹவதீதி வகெஃ ஸுநாதீநாதிந்ுாயெந ஸ ஹா த்தை சுயஃமாகக் ெனள்ளலாமாகையாலே கூநயஃ

தத்வ 4

க்ஷமில்லை. ஸிஜாதீயஸ்ரி தமான மற்றோர் பக்ஷத்தில் அவ யநத்திற்கே உபபத்தியுள்ளது. அவநத்திற்கு பஹு க்ஷத்தை அயுக்தமாகக் கொள்வதே சூநயுக்ஷத்தில் பயுக்த விக்குமென்னில் அடுத்தபடியாக ஸஹவாஸ சுநஷ' என்று எழுதியது சேராது. வாஸாயி ரணந்யாயாதி னாலே பஹு க்ஷத்தை அயுக்தமாகக் கொள்ளில் சூநயுக்ஷட ாராது என் கிற அபிப்ராயமன்றோ இங்கு தோற்றுகிறது. நெந்யாந்ய ஸ்ரயணம் இவ்விடத்தில் வரவழியில்லை என்பதை அடுத்தபடி யாகவே சொல்லப்போகிறோம். மேலும் பஹுக்ஷத்தை க்ர ஹித்தாலும் அக்ஷமுமுள்ளதாகையாலே அவநத்திற்கு, ப ஸாயஜங்களுக்கும் யஷ்வந்நெவத்ந தஜ்வா' என் கிற ாக்யத்திற்கும்போலே ஸவதந்தரா சூநயுக்ஷம் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் அபாயவிஷயத்திலும் இந் நியாயத்தை ஸ ரிப்பித்து இவர் ஸோஸ ர் னால் தமக்குக் கிடைக்கும் சூநயுக்ஷபணிதர்'என்கிற பெயரை அபஜஸ ஸவஸம் ஸவதி' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்யமா ஆக் கிக்கொண்டார் என்று முடிந்தது.

உபொத்காதத்தில் 6 வது பக்கத்தில் யதாவஷவ்நெத்' என்று ஆரம்பித்து வாஸாயிகரணந்யாயத்தாலே அவநத் திற்கே பஹுக்ஷத்தை யுமா க் கொள்ளக்கூடுமாகையாலே ஷுக்ஷதத்தில் சுநந்யாவிஸமான உபஸ ஹாரங்கூட இல்லை' என்று வீரராகவாசாரியார் எழுதியதாக அநவதித்தி ருக்கிறது. விஸஜத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் எந்த வரியிலாவது வாஸாயிகரணந்யாயத்தை அவலம்பித்து உபஸ ஹாரத் திற்கு சுநந்யாவிஸியைச் சொல்லியிருக்கிறாரா? இவ்விஷயம் அந்த க்ரந்தத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லையே. விஸஜத்தில் 10-வது பக்கத்தில் மேலும் இங்கே சுநந்யாவிஸமா உபஸம்ஹாரங்கூட இல்லை. வரணஸஷத்தாலே இருவரு டைய வரணங்களையும் க்ரஹிக்கவேண்டியிருந்தாலும் ஷுயஸ ஸ்ரதவெஸிஷ்ட்யத்தை விடமுடியாது என்று சொன்னோம். வாஸ்தவத்தில் ஸ்ரீக்கு விஸேஷமான நாராய டைய

வா ' ளின் அிகூத்தையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோத மும் இல்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு அிவவ நத்திற்கு ந்யாவிஷி எவ்விதமாக உவயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

வா ஶவும் உதாவ இருந்தபோதிலும் ஸ்ரீயின் வா ணங்களையும் சொல்லக் கூடியதுதான். ஆகையால் அவளுக்கு உவாயகூம் கொள்ளில் வாணாநு என்று வஹாவவநாணுமா கவேதான் இருக்கவேண்டும். அப்படி யிராமல் அிவவநமே ந்திருக்கையாகிற ஸாமர்த்யத்தாலோ இஸ்ஸாமர்த்யமாகிற நந்யாவிஷியையுடைய உவஸஂஹாரத்தாலோ முதலில் ஸ்ரீஉக என்கிற இடத்தில் ஸ்ரீக்கு உவமகூணகூம்தான் கொள்ளவேண்டும் என்கிற ாஷத்தை வாணஶவும், ஸ்ரீவா ண ' களையும் சொல்லக்கூடுமென்கிற கூஂஶத்தை இசைந்தாகி லும் ஶ்ருதிலிஜைத்யாஷி ந்யாயத்தாலும் உவகூாயிகாண ந்யாயத்தாலும் இப்படிச் சொல்லக்கூடாது. முதலில் ஸ்வாஸ வி மான விஶேஷணகூத்தை அநுஸரித்து அிவவநத் தத் தான் நயிப்பிக்கவேண்டுமென்று இதுவரையில் நிரூபித்தோம். ாஸ்தவத்தில் முன் சொல்லிய ா மர்த்தியமும் அதையுடைய உவஸ ாாமுமில்லை என்றே ஏற்படுகை யாலே அந்த ந்யாயங் களை இங்கு கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. வாணஶவும் ஸ்ரீயின் வாணங்களையும் சொல்லக்கூடியதா இருந்தாலன்றோ கூந ந்யாவிஷி யிருப்பது. கூரு ஸ்ரீயொzவி யஷ்யவாயகூம் ஷ்யாக தஹி வா வஷஷ்ய தஷயவா வொயகூதாயா கூவ்யா ஶ்ய தயா வஹாவவநமெஷ்யாவமெக்கி வவநஉநவவ ஷ்யாக ' கிற ந்யா நவவக்தியன்றோ இங்கு அிவ வநத்திற்கு நந்யாவிஷி. இது இங்கு கிடைக்கமாட்டாது. ஸ்ரீக்கு உவாயதமிருந்தாலும உதாவ இருக்கையாலே வாண வஷம் ஸ்ரீசரண ' ளைச்சொல்லாதன்றோ? ஆகையாலே வஹா வநவ்யஸக்தியில்லாமையாலே அி வநத்திற்கு நவவக்தி சொல் முடியாது. ந்யாzவி (ஸ்ரீக்கு உவாயகூ ' கொள் ரிலும்) ;அி நத்திற்கு உவவக்தியென்கிற விஷியே ர்ள

தன்றோ? ஆகையாலே ஸூத்ரஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஏற்பட்டது நிலை நின்றுவிட்டது என்கிற அர்த்தமிவ் வாக்யங்களுக்கு ஸ்வரஸமாகத் தோற்றவில்லையா? இங்கு சந்த்யாவலிவிஷயத்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறாரா? பாருங்கள். இவ்விதமாக வாக்யத்தின் யதார்த்தை யறியும் திறமை உடைய இவர் ஸ்ரீதேசிகன் ஸூக்திகளை தூஷிக்கவாசைப் படுகிறார். இப்படிப்பட்ட சந்த்யாவலியைத்தான் ஸ்ரீகாரிகாவலியிலுணத்தில் 'விஶேஷணதயா சந்த்ரஸ்யாப்யாந்யவிவக்ஷாயாஞ்ச வ்யாநஹேதுவிஶேஷ்யவாரணமிச்சதோ நாமேவ தயா நிவேசிதாஸ" என்று உபபாதித்தருளினார். ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினியிலும் ' பக்ஷேசோபஸம்ஹாரயோஸ்த்வேவ யம் ந்யாய: வ்யாநவிஶேஷ்யவாரணமிச்சாஸிவ்யாபேர ரவபலஸ்ய சந்த்யாவலிஸ்ய உபஸம்ஹாரஸ்யஸ்ய வாரணாவித்யஸ்ய உபக்ரமேபாய தா கைசேதைதந்தேந தூஷ ரோத்ஸாரிதேதத்யாஹ விஶேஷ்யதி என்று இவ்வந்யாவலியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு ஸூக்திகளையுமனுஸரித்தன்றோ வாஸ்தவத்தில் ஸ்ரீக்கு விஶேஷ்யமான நாராயணனுடைய வாரணங்களின் இச்சத் தயே சொல்லுவதால் ஒரு விரோதமுமில்லை என்று விமர்சத்தில் எழுதியது. இப்படி ஸபூர்வம்ஶத்திலும் வாஸ்வரம் வா ஸஹஸ்ராதிபும் காரிகாவலிணஸூக்திக்கும் ஸ்ரீஸாராஸாதிநஸூக்திக்கும் ஸாஸ்வஷமாகத் தோற்றுகிற்க, இவர் காரிகாவலிணத்தை சம்ஶே சந் சந்தேஹமாயும் ஸாராஸ்வாதிநீஸூக்தியை வ்யாதிதேஹமாயும் த்ரூஹித்து எழுதியது விசித்ரமே. சகேசபா என்ற பாலகஸாக்யமன்றோ இதற்கு தூஷதரமான ராம். இதற்குமேல் ர க்ஷயில் இதுவிஷத்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியதாக தாமாகவே த்ரூஹித்துக்கொண்டு சந்த்ராந்ராப்ரயணம் வணித்திருப்பது சபைஸ கூகோ சாவொதர்ய சரோதி" அன்றோ?

மேலும் இங்கு இவசநத்திற்கு பஹாக்வத் , யுமாகக் கொள்ளுகையாலே உதாவாக்கு வெஶிஷ்டியம் யு

மென்று சொல்லாமையாலே எப்படி ஸம்நிந்நாநாஶ்ரயணம வரும் ? ஸூத்ரஸ்வரஸத்தாலும் ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யத்தாலும் வா ய ப்ரகரணஸ இல்லாமையாலுமன்றோ தாத்பர்யத்துக்கு வெ ஶிஷ்ட்யத்தை விஷயமாகக் கொள்ளுகிறது. இங்கு மதுப்புக்கு உபாயத்வவிஷயமாயுள்ள வைஶிஷ்ட்யம் விஷயமென்பதற்கு ஸூத்ரஸ்வரஸமொன்றுமே அமையும். ப்ரகரணாஸ்வரஸங்கள் மிகு தியே. ஸவாமிகமெளா ராஜா ஸமேத என்கிறவிடத்தில் போலே இவ்விடத்திலும் ஸூத்ரஸ்வரஸ விஷயத்திற்கு வா ய ஶேஷமும் கிடையாது. இவருமிதுவரையில் வாய ஸ் வத்தையுமெடுத்துக்காட்டவில்லை. வார்ஷ்ணேய வாய ப்ரகரணஸம்பந்திகளையே காட்டிக்கொண்டுவருகிறார். அவை ள் உபாயத்வம் கிடையாது என்பதை ஸாதிக்கச் சக்தியற் றவைகள் என்பது ஸ்பஷ்டம்.

இவ்விடத்தில் பகவானுக்குப்போலே ஸ்ரீக்கும் ஸாக்ஷா த்உபாயத்வமுண்டென்னுமிடம் 'ஸம்ப்ரயஸம் ஶரண ஸ கேஷவ நஸம்ப்ரெ ந ஸம்ப்ரஸா । ஶ்ரக்ஷா ஷ க்ரர யதேந ரக்ஷா ரஷ்வப்ரஸாதிநீ । லக்ஷ்மீநாராயணா ராரா ஸவித்ரீ தெ ஸநவஸ்தி வாயாது ஸம்வர்த்ய ஜ்ய வீ புத்ர வ்யநுகம்மதாம் ॥ லக்ஷ்மீநாராயணை விஶதிதி ஸாவெ க்ஷ தவஸ்தி கவாயாது ஸம்வர்த்ய ஜ்ய வாதகாது ஸவஸா மமர தெஜவாஆ யதிவா ஸோஹா உபாயஸ்ய வர்வெ ஸஜஸோநாய தாவெ லக்ஷ்மீநாராயணாவஸஹா ஶஶா கராது ஸவநூநவாயாது ஹதீ ஸயழ । ஷிவா கரணெ தெஷா ஜொகவஜ ஹவெதவா ருகி நம் ஸஸோ ஸ்வ வஸெஸ்வ உயபா ஸயழ ஸ நா ஸ ஷெஶெஷ ஶா யாஸ ஸ நா ரக்ஷிஷ்யதி ஹரிஶ்ஸோநாஶ்ரி தாநிதி நிஶயாக் கூதாதீயஹா ஸ ந நிக்ஷிவ்ய ஸ்ரீ வதெ வஷெ உபாயம் வரண லக்ஷ்ம த வெய விஷி ய உதி தெ ஸக ம ஹஜெ ஶாஸ்வஸாராய நுதத ழ உஶீநத வாஶ தத்ஸம் மொஸய ஷெஸந தெ ஸா॥' என்று லக்ஷ்மீநாராயணர் களைக் குறித்து ஜந்து அங்கங்களோடு

கூடின ெ ாக்ஷாயுமான வூவத்தி யயும பிறகு பாபம நோந்ததாகில் அ ர் ஊ ் குறித்தே வூாயஸித்த வூவத்தி ய யும் செய்யவேணுமென்று ஸ்பஷ்டமா ச் சொல்லுகிற வூ ாண வ நவ ளாலே ஸிஜ்ம. இங்கு ஒக்ஷீ நாராயணா ாரா ஹவி தீதெ ந ஷூதி ' என்ப தையும் ஸ ஊ நாயு தாவெவ ஒக்ஷீ நாராய ாவஹஸ ' என்ப தயும ே. ா ் வு

இப்படி ஸ்ரீக்கு ம வாயகூ ஊமான உவாய கூத்தை வூதிவாதிக்கும் வூஊ ங் ள் ஸம வாஷூாதிகளில் ெ குவாகக் ாணப்படுகையாலும்,ஸம ானு ்குப்போலே பிராட் டி கும் ஹாவஸீ ாராக்ஷாவ கூ ாதி ஊப் ப ் ணுவ, ற்கு வஸிவஹிண யொமூதை புண்டா கயாலும் ாக்ஷாக்ரந்தத் தில் ப ்சம 6 ல் கூ ாஸாயிகா ஸ்ரீ தவூகாஸி ாவஹிதி யை ் ாட்டினதும் நிஷ்யொ நமே. ஸம ானுடையதா வே வேறிடத்தில் ஸிஜித்ததான வா வூாவூகூாதி ய ் க வெ தநமாயும் ஷொஷாஸதமாயுமுள்ள வூஸி ா ாஸத் திற்கு ஸம ாவிதங்கள். ஆ யாமேல கூ ாஸவதம் ஸ்ரீ தூா ாவஸம்; வாஊவூாவூகூாதிஜிஜமே வூவஊம். மஜா யாம வொஷ எ ் கிறவிடத்தில ஹிவூஷெஸவ வாஜியா வூதூகூஸிஜ்மா வொஷாயிகா ம் வூ ாஹத்திற்கு சுவம ாவிதமாகையாலே மஜாவதம ஸ்ரீ தூா ாவஸம். வொ ஷாயிகா கூஜிஜமே வூவஊம் எ ் று ெ ா ளுமாப்போ ே ் எ ்பத ் ரே ஸ்ரீ தவூ ாஸிகா ஸாராம்சம்.வூகூ தத் திற்கு அது எப்படி உவ ாரகம்? தவ வூதிவ மான ெ ஸிஷூத்திற்கோ, அல்லது இதனுமேல் ஸிஜித்த உ ாய த்திற்கோ ஸா வா ஜிஜத்தே டு எவ்விதமான விரோத ் செ ல்லமுடியும் . வூஊண ் ளோ இரு ரு ்கும் துல்யமா உவாய த்தைச் சொல்லுகின்றன. இ ளோ வா வெ தந ாக ாக்ஷணாதியொமூதையை உ டயவளே. ஆ யால் ஸ்ரீ திஜிஜங் ளு ்கு இ ் விடத்தில் மி வும் கூநகஹி மேயுள் து. ஆ மதப்பு ்கு ஸ்ரீ தூா ாவஸுவம் சொல் ் ஷிமி ஜல;

மேலும் அங்கு [illegible] யில் [illegible] " என்று அருளிச்செய்திருக்கை யாலே [illegible] விஷயத்தில் அந்த [illegible] யைச் சிறிதும் அவலம்பிக் முடியாது. [illegible] யுமப்படியே. மதுப் ப[illegible] என்றும் [illegible] மென்றும் இங்கு கொள்ளவேண்டும். இப்படியாகில் [illegible] க்கு எந்த [illegible] த்தில் [illegible]? [illegible] த்திலென்றால் [illegible] த்தில் இந்த [illegible] த்தைத் [illegible] வேண்டியதானையாலே அப்போது மதுப்புக்கு எந்த [illegible] த்தைக் கொண்டால் [illegible] பாதிதமாக அங் யிக்கும்? [illegible] பதத்திற்கு [illegible] யும் [illegible] த்திற்குத் தீர்த்தத் தயும் [illegible] மாக [illegible] அந்த [illegible] கங்கள் பாதிதமா யிக்கின்றன அல்லவா? [illegible] யால் [illegible] க்கு [illegible] விஷயத்திற்கும் ஸம்பந்தமே சற்றும் இல்லை. [illegible] விஷயத்தில் [illegible] த்தில் [illegible] சேராதது மாத்திரமே அன்று. விபரீதமும். இங்கு அந்த ந்யாயம் வரில் மதுப்புக்கு [illegible] அர்த்தத்தை [illegible] கொண்டாலும் அர்த்தத்தில் [illegible] பித்தே தீரும் [illegible] மதுப்விஷயத்தில் அந்தலி[illegible] த்த ஒழிக்க வேண்டும் என்று [illegible] பாடுபடுகிறார். ஆகையால் இவருக்கு அந்த ந்யாயம் [illegible] யாகும். இதனாலேயே [illegible]

வஹோ zவீ' என்பதை எடுத்ததும் ஆயோஜநமற்றது என்று தீர்ந்தது. விரோயாஹாவெ ந வாயூவாய கஹாவா யொமாக

இதனாலேயே அடுத்தபடியாக கிஞா து ஊதாவ ஸ்ரு தெ ' என்று ஆரம்பித்துச் சொன்ன விஷயம் முழுதும்தானே நழுவி விட்டது என்று ஸித்தமாயிற்று. இவ்விடத்தில் ஸந் தேஹலேசமும் கி டயாத ' ரே.

உபோத் ாதத்தில் 10 11 பக் ங்களில் ஸ்ரீஸாரா ஸூாநி யில் ரோஸூா ரஸ நிவீய வாஊ' என்பது இங்கெடுத் தது பொருந்தாதென்று கருதி சில வாக்யங்களை எழுதியிருக்கி றார். இதுவும் ஒரு விநோதமே. இங்கு வாஊவீபநத்தில் பத் நி 'கு அந்வயம் இல்லையாகில், ஸஊாரஸ' என்று சொன்னது எதற் ? குரு ப்ரஹ்மசாரி யன்று எ ' று அறிவிப்பதற்கா? பத்நி யிரு 'கிறாள் மரணமடையவில்லை என்று அறிவிப்பதற்கா? ப ' த்தில் வெறுமனே நிற்கிறாள் என்று அறியப்படுத்தவா? இப்படிக் செ ாள்வது எப்படியிருக்கிறது? பக்கத்தில் குண் டி முதலியவைகளும் ஊஷி ளுக்கு உள்ளனவே.மல்விநாதன் எப்படியாவது போகட்டும். ஹாகவிக்கு கதியென் ? இது இரு 'கட்டும். முதல் ஸம த்தில் தயொஜ ஹ ஹ வாஊ ராஜா ராஜீ வ ாமயீ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கி றது. அ 'கு எப்படி ாக ாய ம்? அவ்விடத்தில் பத்நியைத் தள்ள வழியில்லையே என்று விஶ ஹூஊயத்தில் சொல்லப் பட்டிரு 'கிறது. அப்போது கிழத்தனமிருந்து பிறகு ஊஷிவூ ஹ த்தாலே அருந்ததிக்கு யௌவநம் வந்துவிட்டதோ? ஊஷி யின் வாஊங்களை அரசனும் அருந்ததியின் பாதங்களை அரசி யும் பிடித்தார்களெ ன்னில் அரசிக்கு ஊஷிவாஊவீபநம் ஸிஸி யாது. இது இஷ்டந்தானென்பது ஸ ஙஸி தம். இங்கு வாஊ வீபநமாவது உபஸாராக வாஊங் ளை உத்தேசித்துச் செய் யும் வூ ா மே என்று கொண்டால் சங்காஸமாதாநங்களுக்கு அவகாசமே இல்லை என்றும் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீ ஊ ஹஸ துயஸாரத்தில் சில விஷயங் ளை எடுத்து நிரஸித்தது தங் ள் வ ஒ ராவாய விஷயமன்று. அவ்

விதமாகச் சொல்லும் சில வ-ு-வ-ுவக்ஷிகள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டு அடுத்தபடியாகவே 16 வது பக்கத்தில் எழுதுகிறார் வ ஶஷஸா ஸத ஷூாவ ஜெவஶிஷ்ட்ய ஷூயஃேரா தழ்' என்றதனால் விவக்ஷிக்கிற பொருள் தேசிகனுக்குப்போலே ஆச்சான்பிள்ளை முதலான ஸகல ஆசாயுர்கட்கும் ஸம்மதமே யாதலால் அதை வாயிக்க ஒருவரும் நினையாதிருக்க, நஹி வாயிதா ஃேஷூதி' என்றது ஈஷூஸக்ஷூதிஷெயமாகவே தலைக்கட்டுதலால் இது ஸ்ரீஸாரஸாஷூத்தில் ஷூக்ஷிவஷூமான காரிகை யே என்பது திடமாகத் தேறி நிற்கும்" என்று. இது அடியோடு பொருத்தமற்றது. இவரால் ஸூஷிக்கப்பட்ட முன் சொல்லிய வ-ு-வக்ஷிகளே இவர் ரீதியாலே இ'காரி கயால் ஏன் நிரஸிக்கப்படக்கூடாது? ஜெவஶிஷ்ட்யமாவது இங்கு ஶா ணவரணகி யாஙயிகுர-ுவவிஶேஷணகழ இ த இசையில் 12-வது பக்கத்தில் பிராட்டிக்கு தீரும் என்று இவர் சொல்லியபடியே வ-ர-ஷகாரகும் ஸிலித்து விடும். 10 ல் இவர்சொல்லியபடியே வ-ர-ஷ ாரகமும் அவர் ளுக்கு ஈமிஷ்டம்தானே. ஆக ஈஷூஸகூி ஏப்படி? இதன்றோ ாஶி ா ஷூகெஷவத்திற்கு இவருக்கு திடமான ஷூரணம். இவருடைய வ-ுவ-ுாவாய-ுர்களே ஆயத்தில் ஶரணவரணகஃேகுவத்தை பிராட்டிக்கும் இசைந்து அதற்கு வ-ர-ஷகாரகத்தி' வய-ுவஸாநத்தை அங்கீகரித்தார் ' என்கிற விஷயத்தை விஃே-ுத்தில் 18 19 20-பக்கங்களில் ாண்க. ஆகையாலே இவ்விஷயத்தை இவரும் இசையவே ண்டியவரே. ஆ யால் இரண்டென்ன வொண்ணுது ான்று சொல்லும் ஒரு ரே தனித்து நின்றார் என்பதைத் திடமா அறியவும்.

18- து பக்கத்தில் ஆயத்திலுள்ள ஆி வநாஜவர ஶஷத்திற்கு வஹாவரணங்களும ஈய-ுமாகலாம் என்பது இ ருடைய வாஉம. அதற்காகச் சில ஷூ ாண 'களும் காட்டுகி றார் ' எ 'று எழுதப்பட்டிருக்கிறது இதுவும் பிசகே. ஆயத்தில் வரணவஉம் இரண்டு வர ' ளைத்தான் சொல்

னும். நானு வரணங்களை ஒருகாலும் சொல்லாது என்று நிரு பிப்பதற்காகவே வி ஸ்ம் வந்தது. அதில் 6 ல் வர வஷம் நாராயணனுடைய வரணத் தச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேல் அிவவநம். அது எதற்கு அிகூத்தைச் சொல்லும்? நாராயணவரணங்களுக்குத்தானே. அப்போது அிவவநம் எதைத் தள்ளும்?......அப்படியே வெகு நாராயணவரணங் ளும் பாயமல்ல என்று இவ்வளவுதானே வவநத்தாலே ஷிக்கும்' என்றும், அிவவநம் இருப்பதாலே இரண்டு நா ராயணவரணங்களையே 'ரஹிக்கவேண்டும் என்று இவ்வளவு தானே ஏற்படும்' என்றும், 8-ல் மதுப் வந்த இடத்தில் ஸ்ரீக்கு வரணஸவாய்ஸாயம் வாராது எ 'பதை ஆச்சா பிள்ளை நினைத்திருந்தால் அிவவநம் தள்ளுகிறது' என்று அிவ வநவ்யொஜநத் த இட்படி வர்ணித்திருக் மாட்டார்' என் றும் 10 ல் ஸ்ரீக்கு விஶேஷ்யமான நாராயணனுடைய வர ணங்களின் அிகூத்தையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோயமும் இல்லை' என்றும், 11 ல் அப்படி ஷாதனெ ண அந்வயிக் கிற விஶேஷ்யத்திற்கு ஈநாமாணமாகத்தான் ஜிவவநாதி ளா வ்யொமி 'கே வணும்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயத்தில் அி வநம் வஹாகூத்தைச் சொல்லலாமென்பது இ ருடையவும் இவர் வாவாயர் ளுடையவும் ஈஷி ஷாயமே யொழிய மற்றொருவரு டையவும் ஷிஷாயமன்று. ஆகை யால் 32 ல் அிவவநத்திற்கும் வஹாகூம் ஈயமாக லாம் ென்பது ஸகஉஸாஷ்ங்களிலும் நிணீதம். அிஷ்ய வ ந வஸ......உஸவஇ ாஸ...ஸநாதீநாo......ரவி ா ஶயெந.. ...வ்யாகூo உத்யாதி' என்று அ மதஅிவவ நத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ந ஷித்தது எந்த 'ரங் தத்திலிருப்பதை என்பது தெரியவில்லை விஶம் 4 ல் அிவ வநத்திற்கு எ 'ே யும் ே று வெவ்ய யமன்றென்பது ஸரியல்ல என்று தொடங்கி ்யாகரணஶோoஸாஉ காரஸா ஷ்ங் ளையும் ஶஹாகவிவ்யொமத்தையும் எடுத்து ' ாட்டி, ரக்ஷாவிரொவஈஹா ்யகாஸிவெ யில் 10 ல் தெநஶஹிபி

தித஀ என்றாரம்பித்து வி வநஹு ஸெநவம ஸ ஃபாஸவ ஃ யாஷி விகவிஶிஷவஸ ாது வொயநே தாதா வி வநஸ்ய உதெத்ஷா ஶாஸ்த்ரஸாணிம்' என்று இவர் எழுதிய விவநத்தின் ாசிவயை' கண்டித்திருக்கிறார். அடுத்தபடியா ஆக வணகவவநவஹாவவநங்களைக் காட்டிலும் விவந' திற்கு ஒரு விசேஷம் இருப்பதாகச் சொன்னதும், அதிலும வாணள என்கிற இடத்தில் சொன்னதும் ஷாமாணிகமன்று'' என்று எழுதியிரு'கிறார். ஸா ஷகாஶிதெ யில் காட்டின நிய உத்திற்கு வி ஶஷத்தில் ாட்டின ஸனும் ஏ' ஸரியானதன்று? இப்படியிருக்க அயத்திலுள்ள வி வநாஜவாணஶவூத் திற்கு வஹாவாணங்களும் ஃயமாகலாம் என்பது இவரு டைய வாதம். அதற் ாக ெ கு ஷ ாணங் ள் காட்டுகிறார்'' என் று 18 ல் பண்ணிய நவாஃம் எப்படி யிருக்கிறது? இப் படி அவர் சொன்ன விவநவெஷஶ்த்தைக் கண்டித்திருக்க 33-ல் 'ஹஸம் வித்ரா ஷாதீ' ஶாமக்ஷணஸீதெகள்' ஶா ஸ்ய ஃஉதும் ஸீதா' என்றிவை முதலிய விவாரங்கள் இவ் விடத்தில் ஏதற் ாகவோ தெரியவில்லை. இங்கு அதிலும் வா ள என்கிற இடத்தில் சொன் தும் என்பதற்கு, அயத்தில் வா வஉம் பிராட்டியின் வாண'களையும் தஉவாயகா ஷ்வஶஉ வஶ்ம் சொல்லவேண்டுகையாலே வஹாவவ நமம ாவே 'டும் என்று சொல்லுமவர்களீத்ா ஸ்ரீநாரா ய யொஶாணள என்கிற இடத்தில்போலே வாணவஉம் ஸ்ரீவாண'களையுட் சொன்னாலும் ஸநாதீநாஃ' உத்ாதிந்ா யத்தாலே விவ நமே வஹாகுத்தைச் சொல்லுமன்றோ? ததஶ விவநஹு ஸெநவ ஸவஉா ஸவஃயா....வி வந ஷ்' ான்று நீ' ள் எப்படிச் சொல்ல'கூடும் என்றுதாத்பர் யம். தள்ளுகிறது' என்பதும், புரா ஹியாமையாலே' என் பதும் வஃாதநா சேராது என்பது வா தாதஃயஃம்.

௦4 ல் ஸ்ரீஸாஷ்ஸஶு'தி யும் ஞவஉவிய ாக்த் தயும் எடுத்துக்காட்டினது ஏதற் ா . இவர் ட்டிய வி வநவெமக்ஷ ்த் தத் தடுப்பதற்கன்றோ வி ஶஷம் 4 ல்

ஶாஸ்த்ரார்த்தவாஷ்ய யதி த என்கிறவிடத்தில் வ்யாகிலஷிகம் ஆறு யாக களைச் சொல்லுவதாலே ஷிவஷநத் திற்கு ஷஹாக ய்வமென்று வனணாய்ஸ்யிகரணத்தில் ரஹஸீஷிகையில் நிணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல் லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன ஸமாயாநம் வந்தது? ஹாஹஸீஷிகையில் ஷிவஷநத்திற்கு ஷஹாகவும் கய்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதன்றோ? இவ்வளவாலேயே இவர் நியமம் ஓடிப்போகவில்லையோ? ஷிவஷநத்திற்கு ஓரிடத்தில் வேறு உவவத்தி சொல்லியிருந்தால் இவருக்கென்ன லாபம்?

ரமெக்ஷ 35-ல் 'அயத்தில் ஸ்ரீநாராயணவரணள என்றோ, ஸ்ரீநாராய யொரமணள' என்றோ இருந்து அது ஷஹாவஷநாஷமா த்தானிருக்கவேணுமென்று யாரா வது ஆவாஉநம் செய்திருந்தால் அவர்களை வாய்மாளச்செய்ய இந்த வா நவஸித்தாதிகள் உபகரிக்கும்' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அயத்தில் தவ இருக்கச்செய்தேயும் 'இரண்டென்ன வொண்ணுது நாலென் வேணும்'' என்று சொல்லுமவர்களுக்கு ஸ்ரீநாராய யொரமண ஏ என்பதற்கும் ஸ்ரீஸோநாராயணவர ணள எ பதற்கும வாசியுள்ளதோ தெரியவில்லை. ஸ்ரீக்கு உவாயகவமுண்டாகி தவ இருக்கிலும் வரணவஉம் நாலு வர களைச் சொல்லியே தீரும் என்றே ஆச்சான்பிள்ளை யி தாதயவமென்பதை முன்பே உஜமா ஸ்ரபித்திருக்கி ரோம். ஆகையால் வா நவஸித்தாதிகள் வாய்மாளச்செய்ய உப ரிக்கத்தட்டெ ? மேலும் ஸ்ரீநாராயணவரணாநு' என்றே ஆபாதகம் ஆச்சான்பிள்ளைக்கு ஷி தமென்று கொண்டாலும் இர டென்னவெ ண்ணுது நாலெ னவேணும்'' என்பதற்கு, ஸ்ரீநாராய வரணள என்று சொல்லக்கூடாது ஸ்ரீநாரா யணவரணாநு எ றுதான் சொல்லவேண்டும் எ னும் தாத யவத் த ஒருபடியாலும் கவஉவிக்கமுடியாதா யாலே இந்த ஆச்சான்பி ளை வாஉத் த ரநவஸித்தாதி கிரஸித்தே தீரும், ஆவாஸ்ரீரத்தை எப்படி கொண்டாலும் வா ந

ஸம்ப்ரதாயிகள் வாய்மாளச்செய்ய ஸாமர்த்யமுடையவைகளே. இப்படியிவர் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்று ஸ்வாமி நம் அடியோடு ஸம்மதம் என்று நெடுநாளாகச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார். இப்படியிருக்க வாதிகாஸஹஸ்ராவதாரத்தில் 18-வது பக்கத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம் என்று ஏகவசநாந்தமாகவிருந்தால் ஜாத்யேகவசநாபிப்ராயத்தாலே ப்ரணவத்ரயவ்யுத்பத்தி தடையில்லாமலுண்டாகுமென்று சில ஆசார்யர்கள் அபிப்ராயப்பட்டார்கள். ஸ்ரீஸீதாராமஸ்வாமி ' என்னுமாப்போலே 'ஸ்ரீநாராயணசரணௌ' என்று நிர்தேசமிருக்கவேண்டும் என்று சில ஆசார்யர்கள் அபிப்ராயப்பட்டார்கள். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன். இதுவரையில் ஒருவராவது ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ ' என்றிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார். இதை முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். இங்கு ஸ்ரீநாராயணசரணௌ ' என்பதோடு தாத்பர்யமாக ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம் ' என்பதை எடுத்திருக்கிறார். உடனே ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்றிருக்கக்கூடாது என்று ஸத்யமிடுகிறார். இதென்ன விநோதம்! இதென்ன ப்ராமாணிகோக்தி! இது என்ன ஸாஹஸம்! பாருங்கள்!! இவர் ஸகல வித்வான்களையும் நுனிப்புல் மேய்கிறவர்கள் என்று அவஹேளையாகச் சொல்லிவிடுகிறார். ஏதாவதன்றோ இங்கு ப்ரஹ்மசரணவ்யுத்பத்திவிரோதி. ஏகவசநமாயிருந்தால் அந்த விரோதம் எங்கு போய்விட்டதோ தெரியவில்லை. ஒருகால் ஜாத்யேகவசநம் அந்த விரோதத்தை விழுங்கிவிட்டதோ. ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ராயத்வம் கொள்ளில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம் என்றுமிருக்கலாம். ஜாத்யேகவசநத்தைக் கொள்ளலாம் என்று எந்த ஆசார்யர்கள் அபிப்ராயப்பட்டார்களோ தெரியவில்லை. அந்த அபிப்ராயத்தை ஆச்சான்பிள்ளைக்கே ஏற்பிக்கலாமே. வேறு ஆசார்யர்களைத் தேடுவானேன்? ஜீயரென்னமேனும் என்பது இப்படிச் சொல்லவிடைகொடுக்கவில்லையேயென்னில் ஸ்ரீநாராயணசரணௌ என்று ஸ்வாரஸ்யமபிப்ரேதம் என்பதற்கு அந்த

வா ்ம் முழுவதுமே இடங்கொடுக்கவில்லையென்பதைப் பல டவை சொல்லியிருக்கிறோம்.

36 ல் ஹோ யாவிகளை மாத்திரம் கோ கி ஒரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆச்சான்பிள்ளைக்கு ' ஸ்ரீ ஞாராயணவரணாநு " என்கிற ஆவாஹநத்தில்தான் தாதுயமென்று கொண்டாலும் ஒருவிதமான தொஷமும் செ ல்ல முடி ாது. அதின் ஆ ாரத்தைப் பிறகு வெளிப்படுத்துவோமெ று.

ஹெதாயோவிகளை மாத்திரம் குறித்து நாமிப்போது ஒரு விண்ணப்பம் செய்கிறோம. அதாவது ாலெ டு ணும்' என்று சொல்லுமவர் ட்கு வக்ஷதிாயவ வு ாஹ வ ய வு கிரு ள நாயா ள, வதீகவ ஷெ உதவ வாதி வு தீஷாய ாயாஹ ாவள ஆகிநஹீயெள என்றிவை முதலிய வு யொம ளைத் தடு ழியில்லை. அவர் வக்ஷத்தில் வாணவஷம் ஸ்ரீயி வா ங் ளைப்போலே வஹாவவடக மான ய வாதிவ தவஷங்களும் சுவயாநஹிதக்ஷதிய வதி ளின்கயமு ளைச் சொல்லலாமன்றோ? அப்போது அந்த வுயொம ளைத் தடுப்பாரார்? அது இஷ்டந்தானென்னில் ஓரிடத்திலெடுத்து ாட்டவே ண்டும். மமந ரவிநு நாவிஷா ண ஙு ாவ தூாஷி ளை ாட்டுமாப்போலே ஒரு ால் அப்படி ாட்டினுலும் இ ருடைய இந்த ரக்ஷா நீமாநீகியா ஸ்ரீஷெமி னுக்கும் அவரை அநுஸரித்து ஸ்ரீகாமி ாஷவதுண ாருக்கும் ஸ்ரீநாராயணவரணாநு என்கிற ஆவாஹநமே ஷஷிஷ்மென்று ஏற்படு யாலே வாணாமிகி க ழ்' எ கிற ஸ்ரீஸூி திக்கு ஷஷெ ம் சொல்ல வழியில்லை. எப்பொழுதும் இவருக்கு ஸ்ரீநாராயண வாணாநு' எ கிற வஷிகிருபமா வஷாவு ணமிரு கிறதன்றோ? இரண்டென் ொண்ணுது என்கிற இவராசார்யரு டய ஸூக்தியோவெ ருல் ஸ்ரீ ாராயணவா ாநு' என்பதே ஆவாஷாஷிவம் என்று ொண்டாலும் ஜீவிய து. இதுவே ாவ்ம ஸம், ஸ்ரீ ாராய வா ள எ ன

வொண்ணுது என்றன்றோ அப்போது சுயம்பும். வாக்கியங்க ளாதிகள் ரஹஸ்யங்களுக்களே. வரணவகம் ஸ்ரீயின் வரண களையும் சொல்லுமென்றிவர்களிசைந்ததாலே த வ ககி ஷிகாமன்றோ என்பதே.

விசேஷத்தில் 6 ல் ஸ்ரீ ஞாராயணவரணம்' ஸ்ரீமன்னாரா ரணவரணாநு' என்று இருந்தால் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். இவ்வநம் இருக்கையாலே அப்படிக் கூடாது என்கிற ரக்ஷாகாரருடைய அபிப்ராயத்தை வடம் என்றோ வடாநு என்றோ சொன்னல் வடத் தயும் க்ரஹிக்க லாம். வடள என்றால் படத்தை க்ரஹிக்கமுடியாது என்பது போலுள்ளது இது' என்று தூஷித்தார். இதில் என்ன தோ ஷமுள்ளது. வட வடாநு என்ற இ த்தில் வடத்திற்கும் ஸ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய ரண வரணாநு என்கிற இடத் தில் ஸ்ரீயின் வரணங்களுக்கும் என்ன வாசியுள்ளது. உபாத்த ஸம்போ சுயம்பாஹாரத்தைச் சொல்ல சக்தியற்றதே. வவநம் செய்யும் ார்யம் எ உ து என்கிற அபிப்ராயம் ஸ ஜூதமாகாதோ. இது ஒருபுறமிருக்கட்டும். தேவதத்தவடம் தெ தத்தவடாநு என்றிருந்தால் யஜ்ஞதத்தவடத்தையும் வா கிக்கொள்ளலாம். தேவதத்தவடள என்றாலோ அது முடியாது என்பதுபோலுள்ளது இவ்வாக்யம் என்று ஒருவர் சொன்னல் அதற்கு என்ன பதில் இவர் சொல்லப்போகிறார்? யஜ்ஞதத்தஸம் பமில்லையே என்று சொல்லபோகிறார் இதற்கு மாதாநம் துப் உ ளபோது ஸாம்பா யவிஷயத்தில் ஸ்ரீஸம்பம் இருந்த தோடும் இல்லாததோடும் வாசியில்லை என்பதே. ஆ ரக்ஷா ரந்தத்தில் 56 ல் சொன்ன விஷயம் ஸஜ்ஜதமென்று ஸித் தித்தது. இத்தால் 5-ல் அயத்தில் வரணஅயமே ஸஷ்டி மா த் தெரிவித்திருப்பது கொண்டும் நாராயணனுகிற ஒரு ய திக்கே ஸா ரணொதேஸ்யதைதெ தேஸ்யாதிதமாகிறது எ பதை எளிதிலறிந்துகொள்ளலா என்கிற திருவுள்ளம் கொண்ட ஆச்சான் பி ளை" என்று எழுதியதும் மிகவும் ஸாயிதாயம் ம் என்று தீர்ந்தது. ஸ்வோக்த தேவதத்த

ரோநய, வ-ஹூவிஶிஷ்டம் தெவதுக்ஷோநய என்கிற இடத்தில் ஸ்பஷ்டமாக வாகவவநம் இருப்பதாலே தெவதுத்தன் ஒருவனுக்கே ஞாநயநக உகவம் தோற்றுகிறது என்கிற வாக்யத்தோடு இவ்வாக்யம் ஒக்கும். இவ் வாதத்தைத் தடுப்பதற்கே அன்றோ விமர்சக்ரந்தம் பிறந்தது.

பரிக்ஷையில் 55-ல் 'உத்தமூர்ஸ்வாமி வாதங்கள் வீணானவையென்பதை ஶ்ரோணிகர்கள் நன்குஉணர இவ்வளவே போதும். மற்றுமுள்ள அவருடைய உக்திகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கழிக்க ஆவஶ்யகதை இல்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

விமர்சக்ரந்தத்தில் 3-ல் 'ஜாத்யகவவநவஷத்தில் வாகவவநம் வாகவவநத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே ஶாஸ்த்ரகாரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஜாத்யகவவநவஷத்தில் வ ஹகவம் கயஷமாவது எங்ஙனே'', 4 ல் இந்த வாஶாயிகரணந்யாயம்வெஷவவநத்திற்கு வாகதம் யஷம் சொல்லுமிடத்தில்தான் வரும் என்று ஆக்ஷேபகர் நினைத்திருக்கிறார். வாகவவநஷ்ய......கவமதே என்பது பாட்டதீபிகை. இந்த ந்யாயத்தைச் சொல் துண்டு''. 6-ல் ஆக வாரணவதம் நாராயணவாரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேல் ஷிவவநம். அது எதற்கு ஷிகவத்தைச் சொல்லும். நாராயணவாரண களுக்குத்தானே. அப்போது ஷிவவநம் எதைத் தள்ளும்.... முன் ஆக்ஷேபகர் வாகவவநவெஷவவநங்களானால் ஸம்பெயில் வ்யவஸ்தையில்லை. ஷிவவநம் இரண்டைத்தான் சொல்லும் என்று சொன்னீரே. அது ஶ்ருதத்திற்கு எப்படி வாயகம். பாதகமாயிராவிட்டால் அந்த நிரூபணம் கஸங்கதமாகாதா? எந்த ஶாகிவக்ஷித்தின் மேல் ஷிவவநம் வந்திருக்கிறதோ அந்த ஶாகிவக்ஷிதத்தின் கயஷத்திலுள்ள ஸம்ஜ்ஞையைத்தானே வசநம் சொல்லும்' 7 ல்''ஆகையால் ஷிவவநம்... தள்ளுகிறது என்று ஆச்சான்பிள்ளை சொன்னது இப்போது கஸங்கதமாய்விட்டதன்றோ?'' 12-ல் இனி ஆச்சான்பிள்ளைக்கு

ஸ்ரீநாராயணவாரணாது என்று ஆவாதநமே ஷிதே

மென்று சொன்னதை விமர்சிப்போம்.... இதற்கு என்ன ஸமாதானம்" என்றிவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையும் எடுத்து விசாரித்துக் கழித்து விட்டு இவ்விதம் எழுதியிருந்தால் அழகாயிருக்கும். இவருக்குத் தான் சரியான ஸமாதானம் வரவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையே. இவைகளையும் எப்படியாவது கழித்திருக்கலாமே. அந்த ப்ரவ்ருத்தியும் சூன்யமாய்விட்டதே.

57 ல் 'ஜீவாத்திற்கு ப்ராப்தியாய ஸ்வசக்தி ய இசைந்து விட்டார்களே' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் பொருந்தாது. ஸ்ரீகாரிகாவ்யாக்யானத்திலும் ஸ்ரீஸாரார்த்தஸார நிதியிலுமுள்ள ஸர்வாந்தி வக்தவ்யம் என்கிற காரிகா தாத்பர்ய த்திற்கு ஸேவித்தால் உண்மை விளங்கும். ஸூத்ரத்தில் உதாப்பிருந்தாலும் ஸர்வவதம் ஸ்ரீயின் ஸர்வங்களையும் சொல்லலாம். ஆகையால் ஸஹாஸ்வஸ்தமே ரவேணும் என்கிற ந்யாயவிரோதமான ஸ்வாபக்ஷியின் ராக்ஷத் த ஹ்ய வமாம் பண்ணியன்றோ முதலிரண்டு ராசி ககள் வ்ருத்திக்கின்றன. இதுவிஷயத்தை முன்பே விரிவாகக் காட்டினோம்.

ஸ்வஸ்தக்ருத்யவிசேஷப்ரந்த்தில் ரக்ஷாவிஷயஸ்தஸாவஸ்யகாரி யிலும் ஸாக்ஷா ரஸஹஸ்ர ஸாரதத்துத்திலும் அயத்தில் ஸ்வஸ்தவிஷயமாக எழுதியிருக்கும் விஷயங் ள் சரியல்ல வென்று நிரூபணம் பண்ணுமிடங்களில் சரியன்று" ய மாவது எங்ஙனே" ஆ வாசாயிகாரணந்யாயத்தை ஸஹா ஸ்வநத்திற்கு மாத்திரமாக விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லை" 'ஸ்வஸ்தத்திற்கு எங்கேயும் வேறு ங்'யை ய மல்ல என்பதும் சரியல்ல', வ்யாகரணிகமன்று' அது எப்படி வ்ருத்தத்திற்கு ஸாய ம்" விசிஷ்டஸ்வ யாதெனை இ 'னுமறியவில்லை என்கிறது", ஸ்வஸ்தத்திற்குச் சொன் து பொருந்தாது' இதற்கு என்ன ஸமாதா ம்' என்ன உபேக்ஷணம் இப்போது ஏற்பட்டது என்று இவ்விதமா உக் தி ளை வ்யாமிர்த்திரு'கிறது. ரக்ஷா'ரந்தத்திலோ என்றால், தம்முடைய சுவடியை நிகமித்திருக்கிறார்'; ஸ்ரீயின் உபாயம்

ஊசலாடி 'ெ ரண்டே யிரு'கிறது என்றே விளங்குகிறது' ஜ—வான வழியில் வாய் திறக்க வழியில்லே', அ ர் திருவுள் ளம் இன்னதென்றே தெரிந்துகொள்ளமாட்டாத ர்கள் அ ரைத் தூஷிக்கப்புறப்படுவது வெகு ஆச்சர்யம்' 'இவ்வளவு பல் பஜமான வாதத்தை வைத்துக்ெ ரண்டு தூஷ்ணீமிராமல் மஹா சார்யர் ளேப் பழித்து எழுதப் புகுந்தது ஊாஸாஹஸம் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு போதுபோக்குமவர் கள் வீ௵ வவநகூ சூவிஶஸூம் செய்யப்புகுந்தது' 'ஊெநந ஜூாதூெநா ஶஹாரீஶாஂஸகஃவெ வ்ஞுத ஹவதி'; ஸொ வூா ஷி ெத, ஶு ஃ ஶ கவயிதவாஹூா', ஊதூஷ ஊத வி ஸத்திலே பரந்து புழுதிப டத, ார் ஆடம்பரமோ அதி ம்' தியஷராய் ரழுதுகிறுர்' ஒரு வஸஂயத்தை ஷி ிித்து அந்தோ இத்தனே ஆா ாரங் ' செய்கிறீர் ள்' 'துட்பமான விஷய ளி' சிறிதும் ஆராய்ச்சியைச் செலுத் தாதே' ஸஷ ாஜங் ' செய்வது விஶஸாஜூாநவெ யயத் தே. விளக்கும் வூதயி ா ாவ ' 'ஸா ஜூாய 'களில் கல ' ங ' ஸக்கும்' 'ஶுஶஹ ஶவிஜூ த ஸவயா ஶநூ' நுனிப்புல் மேய்வார் அ ற்றிலே வூ ஜம் ெ ா து வரிஹாவெஸகநிஷாநமென்று பலதட சொ ' ஜூலும் வாநராகியா ாது இவரெழுதி ப ' தி ளேயிவரே வீ ' டும் ாசித்துப் பார்ப்பரேல், யஸ ாாஶ ந வஸெ ஊதாஷியி ' வா வாணாயத்திற்கு இல ' ா ர்' இந்த வூ திவக்ஷி ளின் ஜூாநமில ம எத்த த்து ா ' ப த யார் ாமறியார் அப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு இலக் ாகும்படி வி இயற்ற ' ற்ற இ ர்......ஊாவஷெஸவஸஂவஃ காஷ ஊம் என் த் தட்டுண்டோ' ஐ ஂ வூாஹதெவநவிவக்ஷ ெ ாZவ ஶ ெ த' ஐதி வஸூவணவூஃஸநஂ வ வஸூராயாவரிஜூாநெ வ ஃஸயதி" என்று இவை முதலிய உ 'திகள் வூயொமி ' ப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எழுதியிரு 'கிறுரே எ ' று வீராா ாசாரியருடன் நாம் நேரில் ப்ரஸ்தாவம் பண்ணும்போது அவர் ஶநூ ஸாஹஸம்செய்துவிட்டு,

'அந்த ஸ்வாமிக்கு உபதேசிக்கக் கூடாது என்றுதான் திருவுள் ளம் இருக்கும். உபாஸ்ரயா வ்ருத்தி, என்ன செய் ஈர்?' என்று சொன்னார். இப்படிப்பட்ட ஸமாவம் இவருக்கு தகும்' என்று அப்போது நினைத்தோம். இவ்வுத்திகளை வ்யோமித் திருக்கிற இவர் யார்? அண் ங்கராசாரியார். யாரை உத்தே சித்து வ்யோமித்திருக்கிறார். உத்தமூர் வீரராகவாசார்யரை த்தேசித்து. இந்த விஷயத்தைக் வனித்துப் பாருங்கள்.

இவ்வளவு நிரூபணம் செய்ததாலேயே ரக்ஷாப்ருத்த தின் ஸமஸ்த பங்களும் இப்படிப்பட்டவை ளே என்று எளி தாக அறியலாமாகையாலே இவ்வளவே டு நிற்கிறோம்.

இதற்குமேல் இதுவிஷயமா அவர் எவ்வளவு க்ரந்த களெழுதி போதிலும் நாம் அதற்குப் பதில் எழுதப்போகிற தில்லை என்பதையும் அதற்குத் திடமான காரணத்தையும் முதலிலேயே சொன்னோம்.

ப்ருஹவிஜ்ஞான்கள் அவருடைய ஸமதமவிஷ்ருத்த ஙளையும் நம்முடைய இந்த க்ரந்தத்தையும் ஒரே ஸமயத்தில் ை யிலே ை த்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷய ங்களையும் பார்த்து உ மை ய அறியவே ண்டும் என்கிற ப்ராயஜ்ஞனையை யும் முன்பே செய்திருக்கிறோம்.

இங்கு மிகவும் முக்கியம ன அம்சமொன்று ப்ருஹர் ால் அறியத்த து. அதாவது நம்முடைய இந்த க்ரந்தத் தாலே ஊவாயஸமக்ஷ்ரக்ஷாப்ருத்தி விஷயொவவாஊ நவு ரம் முழுதும யமாவத்தாக ஈப்ருஹர் ளுக்கு ஜ்ஞாத மாய்விடுமாகையாலே இது ரையில் வெளிவந்திருக்கும் அவ ருடைய ஸக க்ரந்த ளுடையவும் விஶிஷ்ட ஸ்ப்ராய விஷயமான ரந்தங்களுடையவும் விஷயொவவாஊநவு ாம் ஸமஸ்தமும் ஸாரீவா ந்யாயெஷெவஸஶ்ரு ஜ்ஞாதமாகும் வை அவருடைய வாதி ஊவாயஸமருஷவிஷயமா ஸ்ரீ ஷி ம ாஹெஹாதெஶிகனால் ஸ்ரீஈஉ ஹஸ்ருயஸாராதி ஸ்ரீஸூக்தி களில் அருளிச்செய்யப்பட்ட களும், வத ஈஊவவேஹ

ஸூக்தி வ்யாஹ்ருதிகளாலும் வரிஹரிப்பதற்கு அஸமர்த்தங்களுமான தூஷணங்களில் ஒரு தூஷணமும் ஸமாதானமும் இது வரையில் இவரால் வரிஹ்ருதமாகவில்லையென்கிற அம்சம் எளிதாகப் புலப்பட்டே தீரும். ஆகையாலே இவர் ரக்ஷாவிஷேஸ வாதஸாவஸ்ரு ரஸிகையில் 9-வது பக்கத்தில் தேஸிகஸம்ப்ரதாய வர்ணநத்திற்கா வேதான் நான் ஜநித்தது என்கிற அம்சத்தைஸாவகர்கள் அறிவார்களா" என்று சொல்லியாசைப்பட்ட ஸ்ரீதேஸிகஸ்ரீஸூக்திவர்ணநரூபமான ஜநநபலத்தைப் பெற இவர் கிஞ்சித்தும் ஜநாஸாரத்தில் வர்ணநத்தைப் பண்ணிற்றிலர் என்று ஸம்ஷேபதரமாகத் தீர்ந்தது என்பதே.

மற்றொன்றும் அறியத்தக்கது. அதாவது சில வருஷங்களுக்குமுன் வெளிவந்த இவருடைய சில க்ரந்தங்களை முழுதும் பார்த்து இவரது விஷயபாவபாஷநவைவரியை நன்கு அறிந்தபடியாலேயே ஸ்ரீதேஸிகஸம்ப்ரதாயஸாராதி ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஸதஸம்ப்ரதாயத்தோடே விரவரிவயம் பண்ணின ஸ்ரீமஹா பூராஜகர்கள் அந்தக் கிரந்தங்களைக் கண்டிக்கும் விஷயத்தில் உபேக்ஷை செய்து ஸமயமௌனவ்ரதவராய் நிற்கிறார்கள் என்பதே.

நமமுடைய இந்த தத்வோபாயநீ'என்கிற ஸந்நம வெளிவந்தவுடனே இதற்குப்பதிமடக்கு அதிகமான ப்ரஹ்ம ஸூஸ்ஜநதிவௌஸாதி ளாலே மாத்ரம் பூர்த்தமான ஒரு க்ரந்தம் வெளிவரப்போகிறது. இது திண்ணம். அக்கிரந்தத்தில் ம க்கு வெகுவிதமான வெகுமதிகளை அளிக்கப்போகிறார் அவைகளை நாம் வாங்கிக்கொள்ள லஜ்ஜர்களாக இருக்கிறோம். இரு ஸம்ப்ரதாயத்திலுமுள்ள ஸஹ்ருதயவிதான்களே! நீங்களும் ப்ரைசெய்து, வரப்போகிற அவருடைய க்ரந்தம் நம்முடைய வெகுமதி ப்ரதானத்திலேயே நின்றுவிட்டதா? அல்லது விஷயங்களைச் சிறிதாவது உபபாதிக்கிறதா? என்று விமர்சம் செய்யும் விஷயத்தில் லஜ்ஜர்களாக இருக்கவேண்டும்.

ஸவுஷமாரதிவடா வெயஸ்ய யடிவொ ஹவதி” என்கிற இடத்தில் ‘ஷஷீஞூடெத வூாவஜாஜீ ரமெ கியாயாம் நிமெ மாஸம் வெ நஸவுஷமாரதிகுமாடிவஸ்ய விஜஸ்யாந யடு ருஷஸஜெநாநயகூ வூதிஸதாநாகூதி ந்யாயெந தஸ்ய வூாவஜும் ஷஷீஞூடெத ாஜவெயஸவுஷமாரதிகுயொவிகூஷ்ரோநவாரவாஸ வாஸவாரதயாஷ வகுமும் வஸிஷாஞெஜவமும்வ்ய கீரா ஸமெகொரயகுஉவவணிதங் என்று எழுதிய விஷயத்தை கடாடஸரித்து இவருக்கு கீரா ஸகர்கள் பஹுமானமாகக் கொடுத்த ஞூ யகு வேஜரிதர்” என்கிற திருநாமத்தை ஸவிஷ்யத்தான க்ரந்தத்திலும் நிலை நிறுத்திக் கொண்டாரா? அல்லது வெஸாவவதி மா வில கிவிட்டாரா? என்பதையும், இரண்டென்ன ஒண்ணுது என்பதற்கு ஸமூ விமெஷத்தை காண்பித்தாரா? அல்லது அது விஷயத்தை மெள்ள விட்டுவிட்டாரா? என்ப தயும் அவச்யம் பராமர்சிக்கவேண்டும்.

அவர் எழுதிய விஷயங்கள் முழுதும் இத்தகையனவே. ஆகிலும் இவ்விரண்டு விஷய ரா முக்கியமாகப்பராமர்சிக்கவு.

ஷ ஸ்யா உவ ஸ கூாஸா கூதீநா வடிவகுவ ஊதிண
ரீதிஸ்யாஷிதி வா ருாzzவா விஷயெzநாஷூாஸதாழ
ரஜாராகூநாஜாவெய்ந ஷாவெஸநாவாயகுவெவிநா
கூதா ஜீயாவிரம் வெஸய ரதிஸதாயகுவொயிநீ ।
உதி கடிதாம்ஸகாவு, திருமலை நல்லான்வகுவதிகு
ர மாரா ரநாஜஷாவெஸந விரஷிதா
ததவொயிநீ ஸம்வடிணகுா ।
ஸ்ரீ தெ ரஜூராகூநாஜகூஹாவெஸிகாய நமஃ ।
ஸ்ரீகூதெ வெஷாஞாராகூநாஜ ஹாவெஸிகாய நகூ ॥
ஸ்ரீகூத ரஜூராகூநாஜ ரவெஸிகாய நகூ ।
ஸ்ரீகூதெ நிமகூாஞகூஹாமாரவெ ந
ஸ்ரீயஷாமிரிநாயாய ஸ்ரீ தெ நாராய ரய ந ம ।

ஶ ஷி வத்ர ா

ப ் ம்.	ரி	.ஶ ா ஷு.
6	4	த்வரூபமான
9	23	ஸதா
10	6	கிரூர். நாலாவது ஸ்தலம் ஐந்தாவ தோடு துல்லியமாகையாலே தனித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆக
15	9	இப்படியானால்
17	9	வி ஶெ
18	14	வாஜிக்கவும்
21	1	ஸம்வாஸிக்ஷ யாவத்திற்கு
.	24	யாம் நிடெ ஶாஸ
6	15	கிடைத்த
7	1o	இ ை ந்து ஆகி
1	15	தீரத்தையும்
3	8	ப த
35	16	ஆாஸீ
	17	வில்லை. இவ்விடத்தில் ஷிவவநது திற்கு வஹாகாயஒகமும் விக உண்டு. ஆகையாலே ரக்ஷாகாரர்சொன்ன ஷிவவநவெ ஷூம் சேராது என்று சொ ் னதற்கு கிஷுவாந ஒஷோ ...து ' விஶெஷ வியியா வாணிநி நியமித்திருப்பது வாஸ்த ம். இதனால் எந்த இடத்திலும் வஹாவவந ா நத்தில் ஷிவவநம் ரலாமென்று தெஞ்

ப ம்.	ரி	ஸாஸூ.
		சிறுல்நினைக்கவாவதுமுடியுமோ வா வ்யக்திவிஶேஷவாதியா திருஸூத் திற்கும்வ்யக்திவிஶேஷவாதி ா கூ ருஸூத்திற்கும் ஜீவாநா ஸா ந மிருப்பதுகொண்டு வயவஸ்வாஹாதா தி ஸூங்களிலும் வதீஹாயநாதி ஸூ ங்களிலும் ஜீவம் ரலாமென் கூடு மோ" என்றிவை முதலிய பதிலுரை கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கவ னிக்கவேண்டும். திஷ்வாநவ ஷோ நித்யம் " என்கிற ஸூத் தைக்கொண்டு வரண என்கிறவிடத் தில் செ கு சரணங்கள் யமெ று யாராவது சொன்னார்களா ? இதென்ன ஸோவிலஸிதம்! இதென்ன ரக்ஷா ய கௌஶலம்!! இதென்ன ஸாஸ்த்ரவிஜ்ஞா ந விஜ்ருதம்!.! பாருங் ள். இங்கு.
38		ஸ்ரீகாரிகாஉபந்ணகாரருக்கும் அ ர அனுஸரித்த ஸ்ரீதேஶிகனுக்கும்
40	12	ஸாகூவத்தை
	25	ஸாயகம் ஸாய மா
41	16	திருத்திருக்கின்றன
44	3	வ ரயில் இவ்வித மதி வைப மூ ள இவரால்